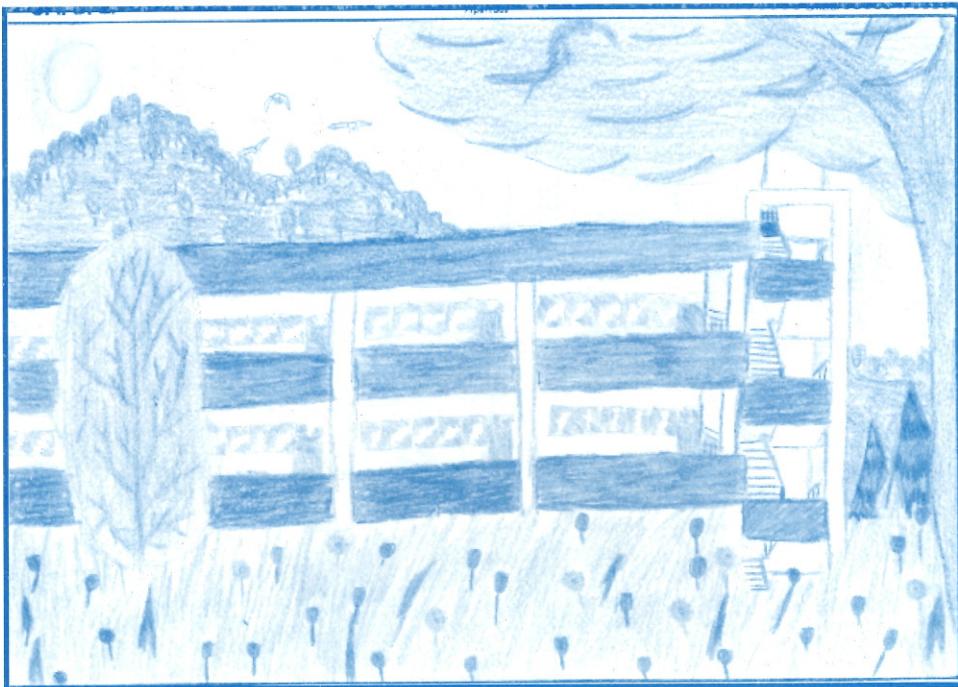

Revista CIDE

Núm. 3
Juny 97

Dibuix de Pedro Milán (1r ESO D)

Revista CIDE

Núm. 3

Dibuix de Pedro

Núm 3 Juny 1997

SUMARI

- 4 Aquesta revista
- 5 Taller de contes
- 7 Catalina Conta-Contes
- 8 Receptari
- 9 Concurs d'Anglès i *Goldilocks*
- 11 *Cats*
- 13 Cooperativisme
- 15 *Homes!*
- 16 Visita tècnica a Can Tàpara
- 17 Activitats esportives
- 19 Audició del dia del llibre
- 20 Premis de BUP-COU
- 24 Premis de FP
- 27 Premis d'Educació secundària
- 33 Dinar d'Antics Alumnes (Promoció del 86)
- 34 Recital poètic
- 35 Conferència de J Casasnovas
- 40 Exposicions
- 42 FESTIVAL DE PRIMAVERA
- 47 Locura divina
- 48 Ovnis
- 49 Carta de Sandra Cañellas
- 50 José Luis Alberola
- 52 Visita al "Diario de Mallorca"
- 53 Baloncesto CIDE (i agraiaments)

Aquesta revista CIDE quasi es convertirà en un número monogràfic damunt la SETMANA CULTURAL i el FESTIVAL DE PRIMAVERA , que díieu preparant...des de quan?

Comencem... pel principi.

Divendres, dia 18 d'abril, es repartiren els programes amb les activitats de la setmana : sortides culturals, teatre, col·loquis, competicions esportives, tallers de contes i de murals, exposicions...

A la portada, el dibuix guanyador del concurs. Enhorabona, M. NOGUERA, de COU B.!

TALLER DE CONTES

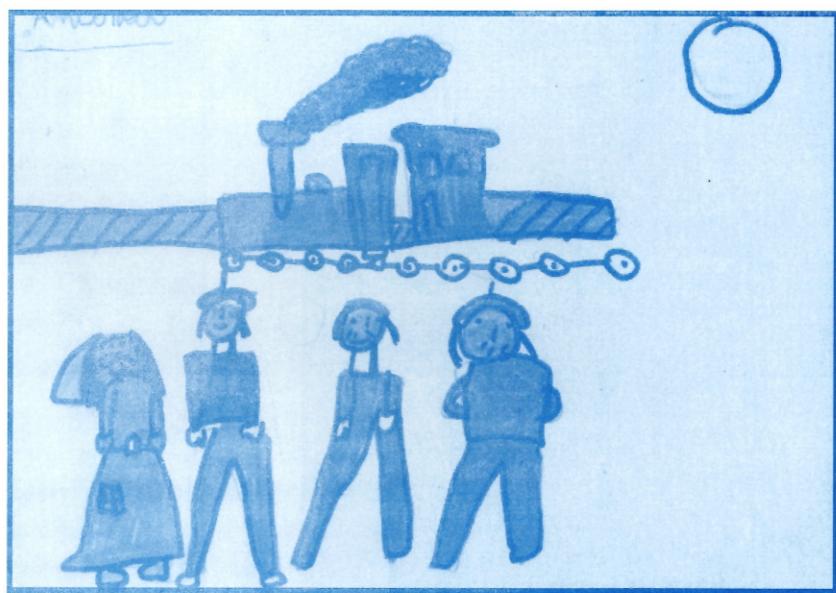
DIA DEL LLIBRE A L'EDUCACIÓ INFANTIL.

Narrar un conte a l'educació infantil és una de les tasques quotidianes per als nens de 3 a 6 anys. Durant la setmana cultural es van treballar diferents contes, utilitzant distintes estratègies : poemes, pictogrammes, narracions, cançons...

A continuació podeu veure uns exemples dels contes.

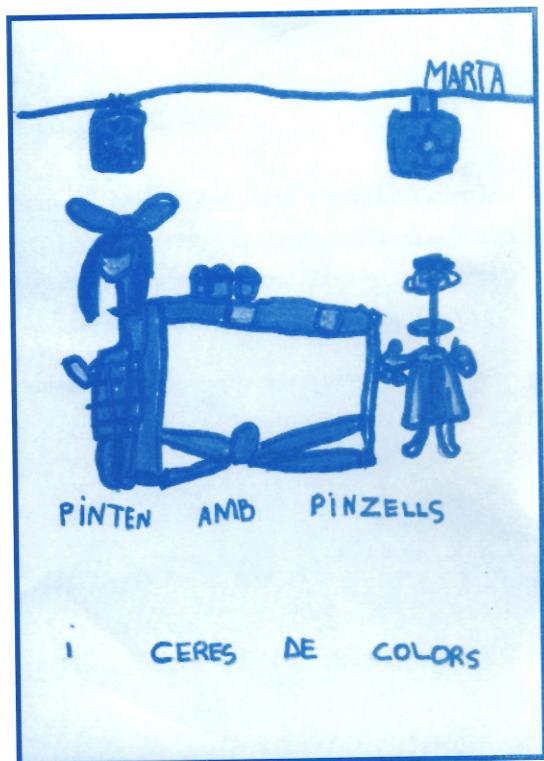

"LA CLARA I EL DANIEL VAN A CAL METGE"

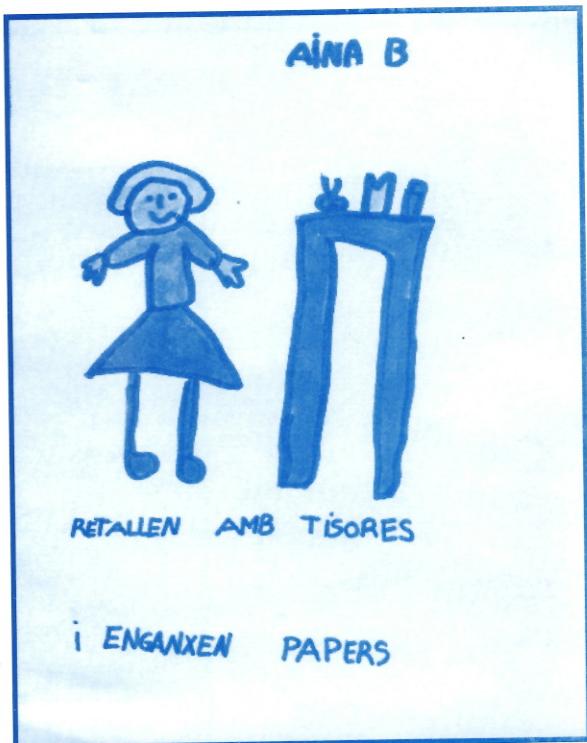

"EL TREM I LA LLUNA"

"LA CLASSE DE"

L'ESTRELLA DE MAR"

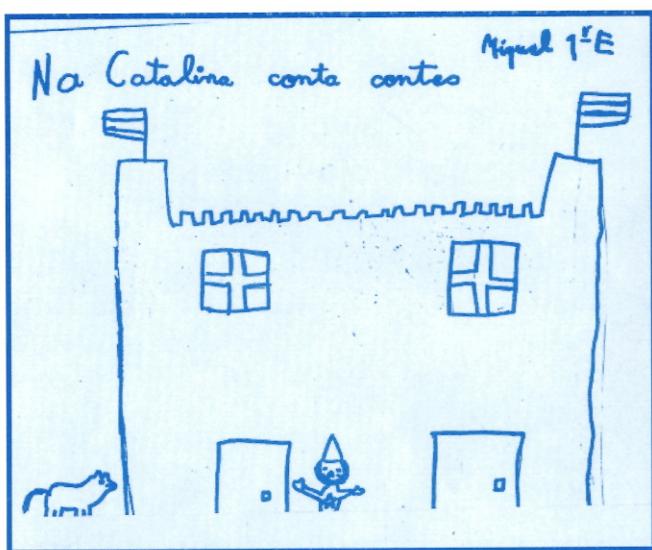

NA CATALINA CONTA CONTES

Quan era petita, na Catalina va quedar enlluernada una nit per la Lluna, que li va regalar una capseta amb una pols màgica.

Na Catalina tornà gran i ...reuní a la Biblioteca del CIDE els primers, segons i tercers d'Educació Primària. I bufà aquella pols als al·lots.

Començà llavoress a treure coses d'una maleta i a contar contes : "El talp" , "El rei que tenia un cavall malalt" , "Gallines"...

RECEPTA

Els nins i les nines
de 4^{ED}, abans de les
festes de Pasqua, van
pensat que, si a vos
fer-n'ha algun dia,
perquè ens sortirem

LA RECEP

300 gr. de sucre
300 g. de sain
3 vermellos o ou
Suc d'una taronja
Ratlladura de llimona
nyella

Farina.

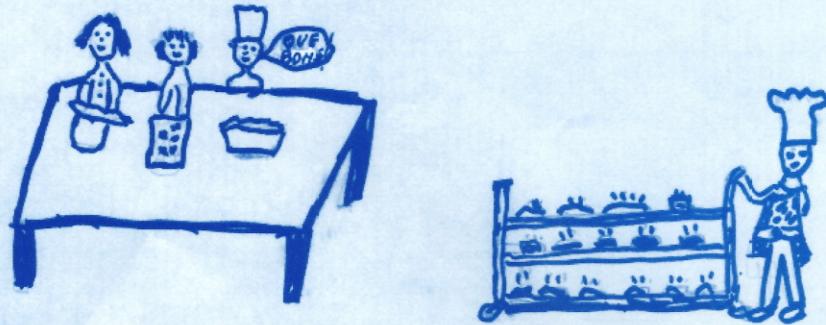
i Bon profit!

4^{ED}

etres vos interessa
qui posam la recepta,
molt bons.

TADELS CRESPELLS

English Theatre in Primary 6th Year

Last year our students in 6th Primary performed with a great success the theatre play 'The Three Little Pigs'.

This year we represented 'Goldilocks and the Three Bears' and we really enjoyed it.

Our students invited their mates in 2nd and 3rd Cycle to come and watch the play during the 'Setmana Cultural'.

On Saturday 26th April their parents, relatives and friends were invited and they had a good time altogether.

Teatre en Anglès a 6è de Primària.

L'any passat els alumnes de 6è varen representar amb èxit l'obra de teatre "Els tres porquets"

Aquest any hem representat l'obra "Ricets d'or" i ho hem passat d'allò més bé.

Els alumnes de segon i tercer cicle de Primària varen veure l'obra durant la Setmana Cultural.

Dissabte dia 26 d'abril els pares dels alumnes, familiars i amics vengueren i varem passar una estona molt agradable tots plegats.

THANK YOU
FOR
COMING
GRACIAS POR
SU ASISTENCIA

VOS AGRAÏM LA
VOSTRA ASSISTÈNCIA.

Dissabte, 26 d'Abrial 1997.
17:30 hores.

GOLDILOCKS
AND
THE
THREE
BEARS

English Quiz in Primary 5th Year

This quiz is based on the consolidation activities in their books.

They make their own cards and play with them in the classroom.

Before the 'Setmana Cultural' we have a quiz in the classroom. All the students participate and one team is the winner.

One day in the 'Setmana Cultural' we have a quiz. The winners represent their classrooms and we use the questions prepared by our students.

Concurs d'anglès de 5è de Primària.

Aquest concurs es basa en les activitats de repàs del llibre d'alumnes.

Els alumnes confeccionen les seves targes per jugar a classe.

Abans de la 'Setmana Cultural' es fa un concurs a classe. De cada classe surt un equip guanyador.

Aquest equip participa amb els altres equips guanyadors durant la 'Setmana Cultural'.

En el concurs s'utilitzen les targes fetes a classe.

CATS

Per què aquesta obra?

La nostra intenció era fer un petit homenatge als musicals anglosaxons, i per això vàrem intentar recollir alguns dels punts fonamentals que han fet del dit gènere teatral un dels més importants, quant a èxit i quant a qualitat, d'aquest segle nostre.

Vam pensar que, vista la joventut dels intèrprets, calia cercar una obra que es pogués adaptar fàcilment al llenguatge i als gusts de la gent més jove.

La història:

T.S.Eliot va escriure *Old Possum's Book of Practical Cats* sota la forma d'una sèrie de cartes als seus néts, i podem donar com a segurament cert que les lletres anaven dirigides tant als nins com als seus pares...

Dia 11 de maig de 1981 es va estrenar a Londres l'obra musical *Cats*, basada en els textos de què parlàvem abans i amb música d'Andrew Lloyd Webber. Avui, a l'any 1997, encara se'n fan dues representacions diàries a Londres i a Broadway.

L'argument:

A l'hora d'adaptar *Cats*, ens vàrem trobar amb el problema d'haver d'acurçar la seva durada, a més d'incomptables problemes de caràcter tècnic. Per aquest motiu vam triar tres de les històries més representatives de l'obra musical anglesa. Aquestes tres històries intenten mostrar amb una mica de mala intenció constructiva, com ben segur era el desig de T.S. Eliot, la diversitat de gents que hi ha pel món i els petits -i immensos- problemes que això comporta.

Les futures estrelles del "music-hall":

T.S. Eliot	Sebastià Amengual.
Xina	Susana Isern
MimR	Emi López
Moixeta DolHa	Lara Pons
Moix Contradictori	Sergi Reus.
Menut	David Anívarro
Trenca-vidres i Escanya-rates.....	Miquel Àngel Crespí i Martí Moyà.
Pelut	Pablo Barba.
Pere	Sito Andreu.

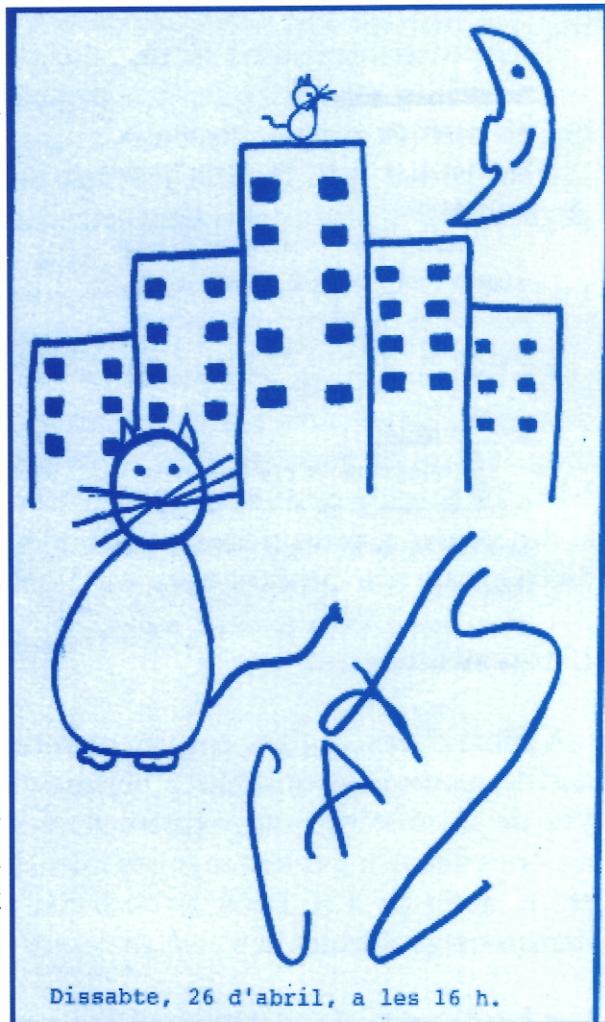
Les anècdotes:

L'anècdota més "divertida" fou que, durant la setmana de representacions, es van posar malalts tres dels actors i els altres varen haver d'improvisar els seus papers com pogueren.

Una altra anècdota fou que la Moixeta DolHona tenia al·lèrgia a les pintures, i la directora de l'obra l'havia de despintar entre funció i funció i tornar-la a pintar abans de començar.

Objectiu:

El nostre objectiu era només un: que els nens entrassin en contacte amb el món del teatre i que s'ho passassin molt bé fent l'obra, cosa que, segons pareix, es va aconseguir amb molt d'èxit.

La música:

Quan la gent entrava a la sala, se sentia de fons la cançó "Memory", un dels temes principals i el més famós de l'obra musical. La cançó que ballaven el moixos a l'escenari es diu "The Jellicle Ball" i quan la Moixeta Dolçona era elegida per anar al paradís moixívol, sonava "The Journey to the Heaviside Layer". Finalment, quan la gent començava a desfilar, podíem sentir "The Rum Tum Tugger" i "Mr Mistoffelees".

COOPERATIVISME

Dilluns, dia 21 d'abril, Rosa Ma. OLIVER, professora d'Educació Infantil i cooperativista-fundadora del CIDE, organitzà un col·loqui damunt cooperativisme, a la Biblioteca.

-Què és una cooperativa, Rosa Maria?

-La unió de persones que es junten per fer una determinada feina : treballs socials, de consum i d'altres activitats. Per formar-la, es necessiten, com a mínim, cinc persones. Han de dur una política democràtica : cada persona, un vot. Al mateix temps, són empresaris i treballadors.

-On comença el moviment cooperativista?

-A Anglaterra, quan, als inicis de la Revolució Industrial, un grup d'empleats veren que el seu sou no els era suficient per viure i el seu patró no els ho volia augmentar. Es juntaren i formaren el seu propi grup de treball : "els obrers de Rocherval".

-El nostre CIDE..., una cooperativa?

-Vaig començar aquí quan tenia 18 anys i... ja n'han passat més de 30! Un grup de persones sortiren d'una escola privada, perquè la metodologia emprada no els agradava. Volien realitzar les seves idees... Cada professor aportà un petit capital i, per augmentar-lo, es deixava la meitat del sou. Varen ser uns anys inicials difícils...

Llavors es formà un Consell Rector, l'òrgan que dirigeix la Cooperativa, on hi ha un president (ara, J. CARDELL), un vicepresident, tres vocals i un secretari.

Tot es decideix per assemblea : cada soci té un vot.

El CIDE, avui, és una de les cooperatives més grans dins l'ensenyança.

-Per què es va fer aquesta conferència.col·loqui?

-Cosa personal! Ja que es feia una setmana cultural, els alumnes que estudien aquí han de saber on estudien i han d'estar informats del seu entorn, de la seva cultura...

Als qui acaben la seva educació els convé, a més a més, conèixer una nova alternativa de treball. També es pot fer a nivell dels petits, com una manera de formar un grup de companyonia.

-Què era el vídeo?

-Un treball fet al País Basc, ja que allà hi ha moltíssimes cooperatives. Aquest vídeo didàctic vol fomentar-les encara més a través de l'educació.

-Qui eren les dues persones que t'acompanyaven?

-En NITXO CABEZAS, ex-alumne del CIDE, que ha muntat la cooperativa del "LICEU", un altre grup de professors amb aquesta filosofia.

I un economista, el meu home, que va venir perquè creu que necessitava conèixer una nova alternativa al món del treball. A més, té la meva relació personal i, al mateix temps, vol que el cooperativisme sigui conegut a les Illes, tant a nivell polític, com educacional.

Gràcies a tots tres!

CELIA COMPANY i MARGA MORRO (COU B)

CIDEKO S. COOP. LTDA.
CENTRO INTERNACIONAL
DE EDUCACION

Cami Son Xigala-Son Rapinya s/n,
 07011 Palma (Mallorca)
 Teléfonos: 79 21 93 / 79 27 50
 Fax: 79 25 00

Any de constitució: 1967
Núm. de socis-treballadors: 108
Núm. de treballadors contractats: 21
Plantilla: 129
Sector: Educació.

SERVEIS I ACTIVITATS:

Ensenyança en català, castellà i mixta.

L'oferta educativa del Cide abarca:

- Educació Infantil (3-6 anys).
- Educació Primària, EGB i ESO (concertades).
- Formació Professional de 1r i 2n grau en Jardí d'Infància, Administratiu i Electrònica (concertada).

- BUP i COU.

També ofereix:

- Servei de menjador i transport escolar.
- Activitats extraescolars.
- Gabinet psicopedagògic.
- Servei de guarderia de 7'30h a 9h.

20

hubo tiempo para matices y pequeñas nociones. Podía haber sido más largo.

Conozco un poco el cooperativismo, y no es tan fácil como se pinta... Funciona, si se está compenetrado con el resto. ¡Llevarte bien con todos es difícilísimo! ¡Eso...sí! Me gustaría formar una cooperativa en el futuro, que funcionase bien... y ser mi propio jefe.

GRÀCIES , AL·LOTS!

A LA SORTIDA... , vol-
guérem saber què pensava el
públic que hi assistí..

ALBERTO FERNÁNDEZ (cou a) : Faltó tiempo para profundizar en el coloquio. El video, pese a mostrar la realidad vasca, distinta a la nuestra, bien. Me ayudó, aunque ya tenía bastante claro lo que era una cooperativa.

Quizá, en el futuro, me abra alguna puerta.

SARA MAIMÓ Y VANESA SÁNCHEZ (cou b): Abans del co-loqui, no teníem un concepte clar del que era una cooperativa. Hem entès què és el cooperativisme i ens ha ensenyat una opció que encara obri més portes per a un futur... Pots arribar a crear-te la teva pròpia empresa de treball, si t'uneixes amb altres, que es troben en la teva mateixa situació.

ANDRÉS PÉREZ (3r bup a) : Una forma más de saber cosas acerca del trabajo real y de cómo montar empresas sin demasiado capital. La información siempre viene bien.

Una cooperativa puede ser una buena salida cara al futuro. "Suena" bastante bien eso de crear tu propia empresa de... INFORMÁTICA.

El video, lo peor. Se podría haber suprimido y haber dedicado más tiempo al coloquio.

NACHO FIOL (3r bup b) : No se profundizó demasiado. Sólo

Això que us presentam són tres escenes d'una de les obres de major èxit del teatre català més recent. Els seus autors -tots homes- fan un exercici d'autocrítica del seu propi gènere que, interpretat només per dones, constitueix un cruel retrat de la condició masculina. Després d'estrenar-la a Barcelona l'any 94, la companyia T de Teatre no s'ha aturat de representar-la arreu de l'Estat. Avui, tres anys després, encara ara és en cartell, concretament a Buenos Aires. Tan de bo que us agradi.

Ai... homes!
de Sergi Belbel

Marta Hernández
Marta Fernández
Eva Estela
Margalida Morro
Maria Estarellas

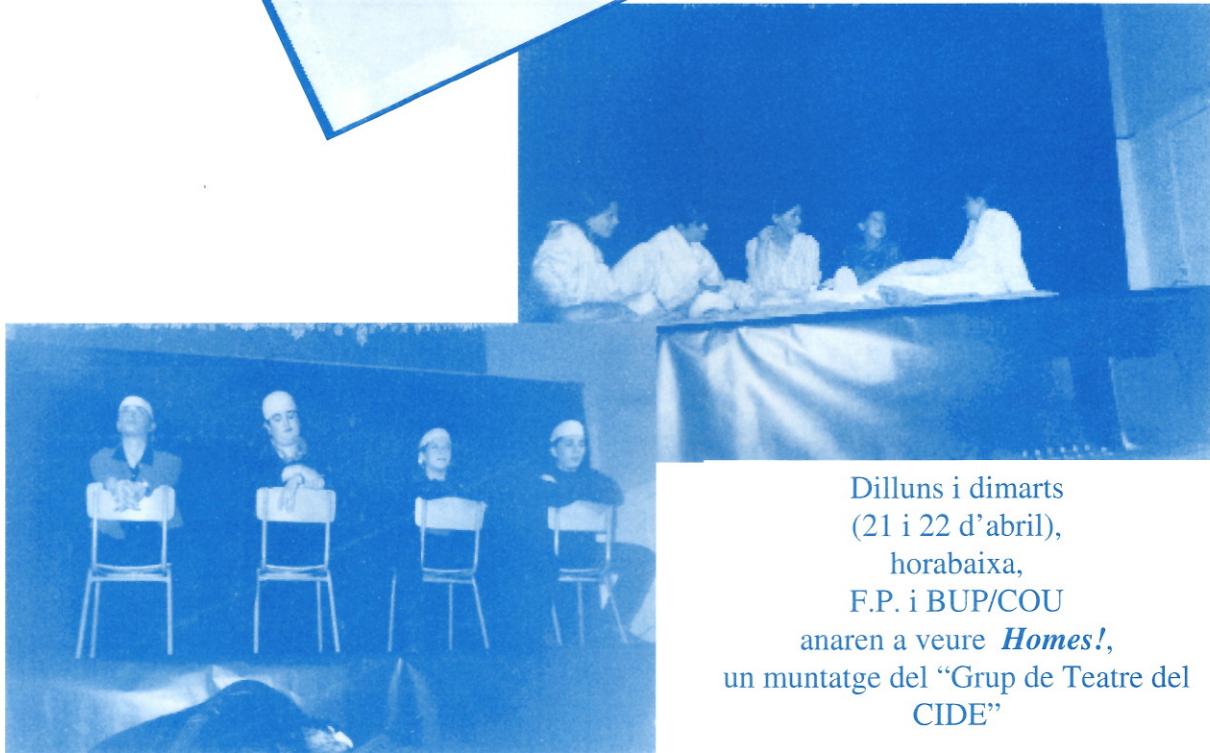
De copes i en companyia
de Ferran Verdés

Melanie Canyellas
Eva Estela
Mari Capó

Alopècia
de Josep M. Benet i Jornet

Mari Capó
Mar Miralles
Marta Hernández
Marta Fernández
Savina Pascual
Josep R. Cerdà

Direcció

Dilluns i dimarts
(21 i 22 d'abril),
horabaixa,
F.P. i BUP/COU
anaren a veure ***Homes!***,
un muntatge del "Grup de Teatre del
CIDE"

...de visita tècnica a... CAN TÀPARA.

Dia 28 d'abril, nosaltres, el alumnes de 5è A, anàrem d'excursió a CAN TÀPARA.

El primer que vàrem fer quan arribàrem, va ser veure un vídeo sobre els incendis forestals. Llavors, vérem una exposició amb activitats per fer, i ens explicaren com sortir d'un incendi.

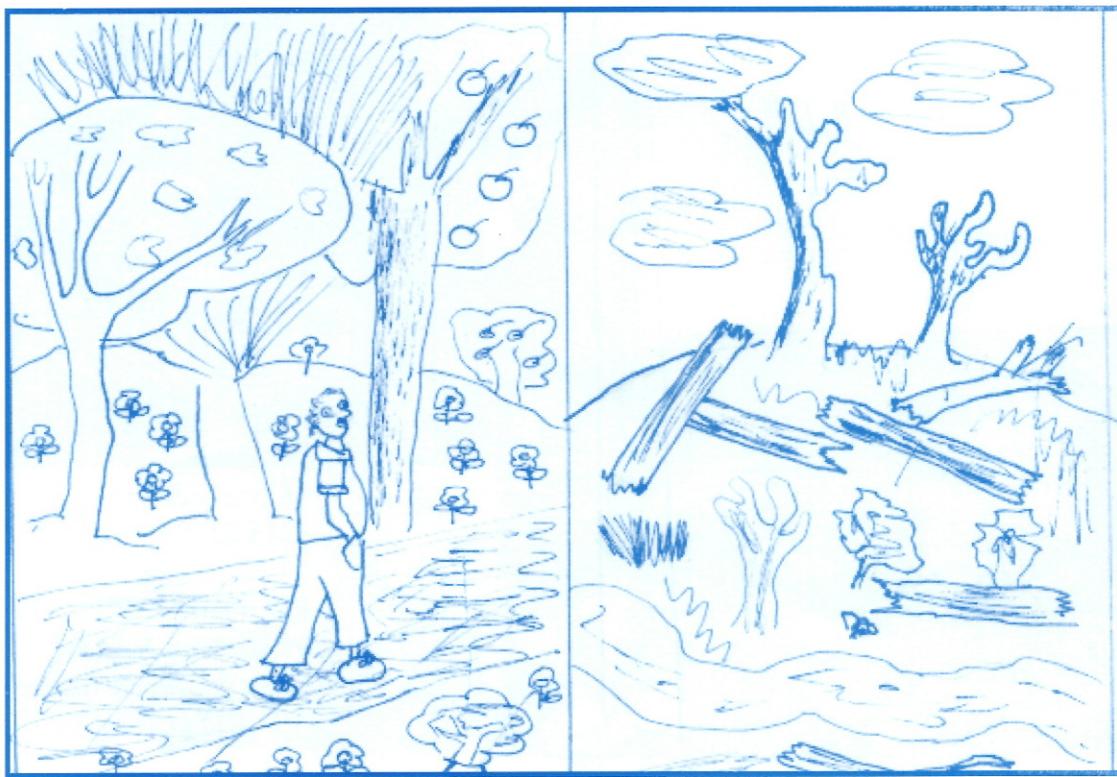
Més tard, férem algunes activitats en grup pel bosc de CAN TÀPARA, per observar la seva flora i la seva fauna. Al mateix temps, també observàrem els elements moderns d'origen humà, que suposaven impactes negatius sobre el bosc.

Després de dinar, vàrem anar a un bosc cremat, per veure com rebrrotaven i germinaven les plantes. La poca fauna que hi havia!

Va ser un dia molt divertit.

Aprenguérem moltes coses!

5è A

ACTIVITATS ESPORTIVES

A les 9,30 h. , ben prest, uns 45 al·lots que practiquen **JUDO** començaren una exhibició d'uns 35 minuts, que reproduïa una classe normal d'un dia qualsevol.

De la ma de MARCOS AMENGUAL, després, pogueren enfrontar-se nins de distintes categories : cinturons més baixos, amb cinturons més alts. (Les classes setmanals són per nivells).

Acabaren...repartint ...medalles.

En **GIMNÀSTICA** , s'oferí una exhibició de les escoles del col·legi, tutelades pel "GIMNÀSTIC PALMA" , que possibilita aquesta activitat al CIDE.

"ISICA" portava la direcció de la participació RÍTMICA . Alumnes del CIDE feren muntatges de conjunt. També hi hagué actuacions del club "GIMNÀSTIC PALMA".

CATI OLIVER , l'ARTÍSTICA I ESPORTIVA. Enguany, el CIDE ha aconseguit el primer lloc en la classificació dels centres escolars, en aquesta modalitat.

Exhibició de GIMNÀSTICA MASCULINA, per donar-la a conèixer als nins. (Hi ha pocs al·lots que la practiquen. Us animau, per l'any que ve?)

MARIA ALMENDRO I CARLOS OLLÉ duen l'escola de **BÀSQUET** a les categories més petites. Aquí, començam molt jovenets!

Dimecres, dia 23 d'abril, els més petits (fins a 1r) donaren una demostració de les seves habilitats davant els seus pares i davant els seus companys.

Dissabte, dia 26, el mateix, de 2n a 6è.

Aquesta escola ha aconseguit ,enguany, un dels seus millors fruits . SOM CAMPIONS DE BALEARS A LA CATEGORIA INFANTIL (FEMENÍ I MASCULÍ). PER PRIMERA VEGADA A LA HISTÒRIA DEL CLUB, ELS NOSTRES INFANTILS S'ENFRONTARAN AL BARCELONA, AL CAMPIONAT D'ESPANYA (A SANGÜESA) . SORT!!!!

FUTBET...Una altra escola amb una llarguíssima tradició. AMADOR PUIG I JESÚS DÍAZ aconsellen ara als futurs Marquitos, Prats, Vidals, Chichis...Nins de 1r fins a 6è , distribuïts en cinc categories, entrenen dos cops per setmana. Un dia el dediquen a l'entrenament; l'altre, a la competició.

Quan acabi el curs, s'entregarán dos trofeus per categoria : un de lliga i un altre de copa.

El dia del Festival, des de bon dematí, es varen fer un caramull de partits. Un total de 10!!!

Després, les medalles.

JOAN PERELLÓ I TONI FIGUERA ofereixen el **VOLEI**, com activitat escolar per a alumnes de 3r fins a 8è, amb aquesta filosofia : la participació per damunt de la competició.

Hi ha dos equips d'alevins, nins i nines plegats. Un, d'infantil femení. Un altre, de masculí. Tots dos, amb al-lots de 6è, 1r d'ESO i 8è.

D'aquesta activitat extraescolar es nodeix el club de **VOLEI** del CIDE.

Hi ha un equip de cadet femení, federat, compost per alumnes d'EGB, FP i BUP, que, en aquest moment, juga el "play-off", per aconseguir el quint lloc.

AL LLARG DE LA SETMANA CULTURAL, ES VA ORGANITZAR UN TORNEIG DE MINI, OBERT, 3*3 .Resultats :

FP-BUP-COU - PROFESSORS : "Els docents", guanyadors.(Qui ha dit que som vells?)

FEMENÍ (ESO-8è-BUP) : "M L V", campions.

ESO MASCULÍ : "Los Pasiegos", campions.

8è : "Los Guadalajara V.C.", campions.

GABRIEL CASAMOR I ANTÒNIA BOSCH mogueren els **grans...**

Diades esportives a SECUNDÀRIA...Resultats de 1r d'ESO :

FUTBOL MASCULÍ : SABANDIJAS 7 - EL CASERÍO 4

FUTBET MASCULÍ : VERDUGOS MAL EDUCADOS 9 - TORPEDOS 0

Resultats de 8è :

BÀSQUET MASCULÍ : TORPEDOS (8è a) 52 - LOS GUADALAJARA (8è b) 44

FUTBET MASCULÍ : TUTIESPLAUSI II (8è d) 5 - LOS MAQUIS (8è e) 4

FUTBOL MASCULÍ : LOS GUADALAJARA (8è b) 4 - LOS FLAPAS (8è d) 3

FUTBOL FEMENÍ : LAS WONDERS (8è e) 8 - MALLORCA (8è a) 0

Un torneig de futbet que ha durat tot l'any ha duit a la GRAN FINAL de divendres, dia 25 d'abril, a 5è AVO i a 2n d'ECO. "LOS NIÑOS DE LA PELOTA"

guanyaren a "LOS AMIGOS DE RIUDAVETS" per 5 a 4. Justa...,la fusta!!!!

Dissabte, dia 26, FP..."contra"... BUP-COU.

A bàsquet masculí guanyà BUP-COU : 52-38

A futbol femení, FP arrasà : 5-1

Que engrescades anaren les futbolistes, gràcies a un gran animador : ANDRÉS ALONSO!!!!!!!!!!

AUDICIÓ DEL DIA DEL LLIBRE

Els tres Seminaris de Llengües organitzaren aquesta hora de bona lletra i bona música, per a Secundària, FP i BUP/COU

Català oferí un poema de Joan Alcover: "La relíquia".

Faune mutilat,
brollador eixut,
jardí desolat
de ma joventut...

Benedic l' hora
que m'ha duit aquí.
La font que no vessa, la font que no plora
me fa plorar a mi.
Sembla que era ahir
que dins el misteri de l'ombra florida,
tombats a la molsa,
passàvem les hores millors de la vida.
De l'aigua sentim la música dolça;
dintre la piscina guaitàvem els peixos,
collíem ponçelles, capçàvem bestiolines,
i ens fèiem esqueixos
muntant a la branca de les atzereoles.

Ningú sap com era
que entre l'esponera
de l'hort senyorial,
fent-lo més ombrívol,
creixia la rama d'antiga olivera.
Arbre centenari,
amorós pontava la soca torquida,
perquè sense ajuda
poguéssem pujar-hi.

Al forc de la branca senyora i majora
penjaven la corda de l'engronsadora,
i, vento qui vento,
folgàvem i ríem fins que la vesprada
la llum esvaia de l' hora roenta,
de l' hora encantada.

Sonni semblaria
el temps que ha volat
de la vida mia,
sense les ferides que al cor ha deixat;
sense les ferides que es tornen obrir
quan veig que no vessa
ni canta ni plora la font del jardí.

Trenta anys de ma vida volaren depressa,
i encara no manca,
penjat a la branca,
un tros de la corda de l'engronsadora,
com trista penyora,
despuix podrà d'un món esbucat...

Faune mutilat,
brollador eixut,
jardí desolat
de ma joventut...

JOAN ALCOVER

Anglès, "Let it be", dels Beatles, cantat per Rosa de Lima , o pels alumnes de COU, per a tots vosaltres!

When I find myself in times of trouble
Mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, Let it be.
And in my hour of darkness, she is standing right in
Front of me
Speaking words of wisdom, Let it be.

Let it be, Let it be, Let it be, Let it be.
Whisper words of wisdom, Let it be.

And when the broken hearted people living in the world agree
there will be an answer, Let it be.
For though they may be parted, there is still a chance
that they will see
there will be an answer, Let it be.

Let it be, Let it be, Let it be, Let it be.
Yeah
Let it be, Let it be, Let it be, Let it be.
Whisper words of wisdom, Let it be.

And when the night is cloudy there is still a light
that shines on me
shine until tomorrow, Let it be.
I wake up to the sound of music mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, Let it be.
Let it be, Let it be, Let it be. Yeah, Let it be.
There will be an answer, Let it be.
Let it be, Let it be, Let it be. Yeah, Let it be.
Whisper words of wisdom, Let it be.

When I find myself in times of trouble
Mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, Let it be.
And in my hour of darkness, she is standing right in
Front of me
Speaking words of wisdom, Let it be.

Let it be, Let it be, Let it be, Let it be.
Whisper words of wisdom, Let it be.

And when the broken hearted people living in the world agree
there will be an answer, Let it be.
For though they may be parted, there is still a chance
that they will see
there will be an answer, Let it be.

Let it be, Let it be, Let it be, Let it be.
Yeah
Let it be, Let it be, Let it be, Let it be.
Whisper words of wisdom, Let it be.

And when the night is cloudy there is still a light
that shines on me
shine until tomorrow, Let it be.
I wake up to the sound of music mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, Let it be.
Let it be, Let it be, Let it be. Yeah, Let it be.
There will be an answer, Let it be.
Let it be, Let it be, Let it be. Yeah, Let it be.
Whisper words of wisdom, Let it be.

Castellà, un romanç anònim: "Caraballo mató un gallo".

Caraballo mató un gallo
y en la plaza lo enterró;
pero el gallo se comió,
porque el gallo se comió,
y el gallo voló cantando:
"Caraballo me mató".

Caraballo montó un bayo (!)
y de su tierra salió;
corrió por el campo, por el rayo,
y el gallo lo persiguió,
cantando, siempre cantando:
"Caraballo me mató".

Pobre negro Caraballo,
todo el mundo recorrió
hasta que llegó a la iglesia,
tierro de la plaza (!) y ron,
de rubios calaverales,
cafetales y algodones,
donde los negros y los blancos
bailan al son del bongó (!).
Cuando llegó Caraballo
y la gente se enteró,
los blancos se quedaron:
"Caraballo mató un gallo".

Escuchó Caraballo,
y el gallo lo persiguió.
El mar, la selva y el viento,
el monte, el agua y el sol,
los blancos y los negros,
todos cantaban a un son:
"Caraballo mató un gallo
y en la plaza lo enterró".

Al pasar por una iglesia,
el pobre negro temió;
en el arco de la iglesia
un gallo de latón
giraba contrario al viento
y así su copla entonó:
"Caraballo mató un gallo
y en la plaza lo enterró".

En una lala italiana
Caraballo se murrió;
Piedad de unas negras manos
sepultura allí le dio
y en la tumba plantó un árbol.

Aquel árbol dice una flor,
esa flor se abrió de noche,
y en la noche se escuchó
el primer canto del gallo,
que se escuchó
cantando la eterna copla:
"Caraballo me mató".

Al cielo fue Caraballo,
al cielo su alma voló,
sobre sus alas un gallo,
gallo blanco se puso,
soplaron los vientos
entre nubes de algodón,
cantando la eterna copla:
"Caraballo mató un gallo
y en la plaza lo enterró".

El 19 de Mayo,
que es el día de la Ascension (!),
llamado fue Caraballo
al Santuario de las Flores.
Poco a poco came el gallo
y en su canto así acusó:
"Dios, me mató Caraballo
y en la plaza lo enterró".

Se enojó Dios, lanzó un rayo
de profunda indignación
-Vea la diablada Caraballo-,
no has pecado, negro, no,
que, si mataste ese gallo,
fue el rayo que te mató,
y ya que en el mundo blanco
para el negro no hay perdón,
yo, Dios y Señor del negro,
te ofrezco mi absolución" (!).

Ángeles negros tocaron
el arco de la iglesia,
negras vírgenes cantaron
y danzaron en su honor,
y, en medio de la alegría,
se escuchó la voz de Dios:
"Esta noche, para todos,
habrá gallo con arroz".

PREMIATS DE BUP-COU

Fotografia:

Acampada : Celia Company (cou b)
Viatge d'estudis : Miquel Titos (3r b)

Dibuix .

Guillem Dols (1r a)
Susana Monzón (3r b)

Redacció .

Català . Miquel Titos (3r b)
Castellà : Rude Hernando (3r a)
Anglès : Javier Berrio i Andrés Pérez (3r a)

AQUÍ TENIU ALGUNES DE LES SEVES
FEINES...

S I L E N C I

És estrany, però al mateix temps normal, com un home aparentment sense fama, arriba a aconseguir-la només en un parell de minuts. La història és la següent...

Són les deu de la matinada, *Amaf* s'aixeca. Cel ennuvolat però sense ploure, com cada dia en els darrers quinze dies.

Radianc d'energia, *Amaf* decideix anar a prendre el cafè al bar que hi ha dos carrers més abaix.

Il·lusiónat, obre la porta (ja vestit, naturalment, amb equipatge blau).

Traient-se leganyes dels ulls amb el dit índex de la mà dreta i baixant per l'ascensor al mateix temps, finalment trepitja el carrer.

Arriba al bar-cafeteria-discoteca-pub *Èfac* en dos minuts, on *Amaf* demana un cafè tot sol amb un poc de sucre.

Mentre es beu poc a poc el cafè, parla amb un parell d'amics, els quals, cada matí i cada diumenge de futbol, veu al mateix lloc, aquí a l'*Èfac*.

Banyat ja el seu interior de cafè, surt del bar-cafeteria-discoteca-pub per anar, ja més despert, al seu treball de fontaner.

Hi ha dos llocs on avui toca anar a reparar un parell de canonades: primer a casa de na *Totacnert* (on ja ha sagrat d'anar trenta-una vegades en els darrers trenta dies), i al xalet d'*Anisoc*, que és la filla del seu oncle (la seva única família aquí, al seu poble; la resta estan a Múrcia).

Únicament ha passat gust de treballar a casa de *Totacnert*, ja que, com que hi ha anat tantes vegades en els últims dies, ja l'han convidat a berenar i a una cervesa.

Migdia. Tot i haver berenat, *Amaf* ja té gana. Se'n va, com per a ell és normal en un dia laborable, a menjar de menú a *Cimònoca* on, per només cinc-centes pessetes, pot menjar primer, segon, tercer, quart, cinquè, i el complementari sisè plat, a més de les postres.

Orgullós de la inversió dels doblers, decideix tornar a casa, on dormirà fins a les cinc, que haurà d'anar a comprar material per anar més tard a la darrera casa del dia: a la de'n *Llerós*.

Rumiant i rumiant damunt del llit, finalment s'adorm. Passades les quatre i mitja, es despieta i comença a pentinar-se i a fer la llista del que necessita comprar.

Escollit el material a la tenda d'en *Rodenev*, decideix, com ja tenia planejat, anar a casa del seu amic *Llerós*, on només, per arribar-hi, es necessiten dues hores i mitja, ja que hi ha un munt de corbes. Sort que, d'aquí a poc temps, ja tindran fet un túnel.

Remugant tot el camí, finalment aconsegueix, encara que un poc marejat, arribar a casa del seu amic.

Totes les canonades estaven com en *Llerós* li havia dit, plenes de calç.

I en un tres i no res, solucionat: canonades en funcionament.

Tots dos es varen acomiadar, i *Amaf* va haver de tornar per on havia vingut. En arribar a la seva casa, tot li donava voltes.

Orientat pel teletext de televisió espanyola, va decidir que aquesta nit miraria la pel·lícula *Fama*, però, abans de que comencés, decidí preparar-se un sandwich de formatge.

Silenc... (Shhh). Amaf ja s'ha quedat dormit; és estrany, però al mateix temps normal, com un home aparentment sense fama, arriba a aconseguir-la només en un parell de minuts: Amaf i jo ja hem quedat per prendre un parell de copes al Èfac. Tu, segur que ja el coneixes. Convida'l.

*Miquel Titos Ramis
3r Bup-B*

Temor

Algo había allí que le inquietaba, hasta le angustiaba en cierto modo. Recorrió con la mirada el desolado panorama... Lo de siempre... Las mismas caras, las mismas personas, la misma orgía de violencia y devastación.

Mas eso no le importaba. A lo largo de su dilatada carrera profesional, y con la pesada cámara al hombro, se había acostumbrado a retratar la parte más salvaje de los seres humanos: guerras, matanzas, ejecuciones... MUERTE... en fin, lo que la morbosa gente reclamaba, día tras día, a la hora de comer, a la hora de "informarse".

Recordaba todavía el consejo que le dio el primer realizador con el que trabajó, antes de partir a la guerra de Libia: "Tú mantén la cámara en un punto vacío, sin violencia, y de pronto, ¡ZAS!, muestras los muertos y sus vísceras. Eso gusta y da audiencia. Y eso, recuérdalo siempre, es lo que nos da de comer". Y, desde entonces, veinte años deleitando a los cultos televidentes de los "informativos", ora en Israel, ora en Kuwait, ora en la fraccionada Yugoslavia.

Pero seguía inquieto por alguna razón que no acertaba a comprender, mas allí estaba. Escudriñó el inerte espectáculo, en busca del argumento de su temor, en busca de esa imagen de la que para que él viviese, otros debían morir.

Las casas se encontraban semiderruidas por los certeros disparos de morteros, siempre en busca de la víctima que por su temor se esconde, atrapando con mortal abrazo a ese pobre desgraciado sin rostro. Lo captó hábilmente con su cotidiano apéndice, la video cámara. Como siempre.

Cambió de plano y enfocó a las vacas muertas por los perdidos disparos de los Uzis, Fanters y otras "maravillas" creadas por la destructora mano del Ser Humano. Como la luz del moribundo sol penetraba frontalmente en el objetivo de su estimada XT-500 Nicam, difuminando las formas y decolorando el bermejo tono que teñía a los

Dibuix de Guillem
Dols

vacunos, se puso de espaldas a este. Unos segundos de toma y punto. Como siempre.

“De cosa inerte a cuerpo inerte; produce mayor impacto.” -le había dicho aquel anónimo cámara de la BBC, antes de ser abatido, horas más tarde, por aquel simpático francotirador con el que el desafortunado reportero había tomado unas copas días antes.

Así que buscó, al fin, los restos humanos. Comenzó con aquel infeliz que pisó una de esas “baratas pero eficaces” minas antipersonales, captando, en toda su esencia, el poder de estas. Tras encontrar la pierna del desmembrado difunto, decidió pasar a lo más duro, a lo que le pedían los realizadores y él entregaba (“Seguir el guión” le llamaban a esto): muertos por ávidas balas de francotiradores alojadas en sus cráneos; chafados y reventados por las pesadas e imparables orugas metálicas de los tanques; sepultados y atravesados por los escombros de sus propias casas... cadáveres. Cambiaba con maestría el lugar de sus tomas, buscando siempre el punto ideal para conseguir aquel contraste de rojo y blanco, o aquel otro, obsceno, indescriptible. Lo de siempre. Lo que gusta.

Decidió que ya había bastante material para las noticias de la mañana siguiente. Sólo le faltaba un plano general, con un montón de despojos humanos por medio, como colofón “artístico”. Una toma de esas que movilizan durante días a un país, reclamando justicia (generalmente, dos o tres).

Un solitario murciélagos, ajeno a la barbarie humana que sobrevolaba, echó a perder la última escena. Debía parecer un lugar totalmente desolado, marchito, dar lástima (la audiencia lo agradecía, según afirmaban las encuestas). Aunque, tal vez, un hábil y solidario presentador pudiese, con un ingenioso y fraternal comentario, lograr que, incluso, la presencia del habitante crepuscular resultase conmovedora.

Pero algo le inquietaba y no lograba acertar la causa. Esta vez no debía temer la incómoda presencia de los soldados que desajustaban sus planeados acercamientos, o los disparos que volaban a pocos metros de él, obligándolo a perder firmeza en la grabación. Era ideal, justo lo que había deseado grabar desde sus primeros días de oficio y que, por circunstancias, no había tenido todavía oportunidad.

Entonces lo comprendió. Fue como un gélido tiro en su sien (de esos que tantas veces filmó en sus inicios y tanta repercusión tienen en los “activistas pro derechos humanos”). Efectivamente había algo que le inquietaba, que le turbaba. Algo que ni la más brutal matanza, ni el crimen más atroz, jamás lograron inmutarle...

... Algo que helaba su corazón, que escapaba a su forjada racionalidad. Algo que realmente le sobrecogía, de lo que no podía ocultarse tras la realidad de su objetivo, tras la distorsionada mirada de una lente... Y reconoció ese algo, que aunque no matase lo hacia, que resquebrajaba su mente, ese algo que sentía... ...era... el sepulcral susurro de la soledad...

RUDESINDO HERNANDO MELIÁ 3º B.U.P. A

NOSTALGIA

Have you felt nostalgia anytime? A girl, a good friend, a special holiday,... there are lots of reasons to feel this kind of feeling.

Nostalgia is when you don't get sleep in a quiet room and you waste your time lying in bed remembering things that you would repeat.

It's one of the worst things that you could do, it's as if you were living in the past, you know?

Well, if it happens to an old man, ok, I think it would be well, if it happens normal, this man has been living for a long time, he has a lot of memories to remember... but, what do you think if I told you it happens now to me? I'm not ready for this sort of things, I'm too young for that.

When I'm nostalgic I'm used to saying to myself: "I'm not going to break, I'm not going to worry about it anymore".

While you are with this feeling, when you do something, you just think about the consequences you aren't interested in if it's funny.

It's not a solution but you can phone any friends and then you'll be speaking for hours or you can get out of home for a while. The most important thing is not thinking about it.

A piece of advice, if you get nostalgic, change quickly the chip and you'll enjoy life, I'm sure.

Javier Berrio

... And a happy new garden

I don't know, I really think that I like this year. Well, this emotion happens to me every year at Christmas, when everything is red and green and bright and has something to do with Christmas. I love Christmas. I love

this month, these days, but on the whole I'm arose pit, something, I don't know what, but I think that is the end of the year, that's what I think.

I have always believed that the year is like a garden whose fence you first jump, and the way you fall down is the way you will start the new year.

When you enter, it is cold as the winter beginning.

When you start making feel as at home, it's spring, and you discover the beautiful things in the garden that you find great.

The best comes in summer, the best season of the year, when you feel comfortable and happy in the garden.

And when you feel that you love the garden, you start thinking that you have to leave it and the sadness of the fall makes you feel cold and with nothing to do at the end of the garden.

Then, the winter comes, and you think that there must be another garden behind, more beautiful, happy and comfortable.

Somehow, I think that I'll like starting a new GARDEN.

Andrés Pérez

Que bé s'ho passaren a la Victòria (muntatge de Celia Company)

PREMIATS DE FORMACIÓ PROFESSIONAL

Dibuix . Núria Guasp (3r JI) i Juana María Cantón (3r JI)

Redacció:

Català : Ma. Rosa Capó (5è JI)

Castellà : José M. López (1r ECO) i Neus Ramis (1r JI)

Anglès : Elena Gallardo (3r JI)

AQUÍ TENIU ALGUNS DELS SEUS TREBALLS...

LA TEVA BESADA

Els teus ulls es clavaven dins els meus.
La calidesa del teu cos, poc a poc, arribava al meu cos.
El somriure dels teus llavis, la teva mirada,
la meva mirada, tot ajudava
a que els nostres cossos s'unissin sense quasi adonar-se'n.
Així va arribar el moment en el qual, amb la teva mirada fixa
i els meus ulls il·luminats,
els teus llavis i els meus foren capaços d'unir-se,
indecisos, tremolant...,
però sense importar-nos el món real que ens envoltava.
Aleshores, les nostres boques silencioses, impulsades
per una ànsia misteriosa, lentament,
s'anaven apropiant, per immortalitzar el moment
amb una dolça i càlida besada.

L'AMOR

L'amor fa por, prequè el dolor fa por.
Sovint, l'orgull entrebaixa el camí de l'amor.
Amor rima amb dolor. Poden ser cares
d'una mateixa moneda.
Sense dolor no hi ha amor.
Potser, per això, l'amor fa
por.

MARY

BACHES DE LA VIDA

Izas las velas y notas la fuerza del viento, que golpea en tu cara y empuja el velero. Olvidas todo problema y piensas en el barco, en el próximo cambio de vela, en manejar el timón.

¡Velocidad! ¡Más velocidad!

El viento sopla fuerte, más fuerte, y vas cada vez más rápido. Tan rápido..., que no sientes el golpe de las olas en el casco. ¡Vuelas!

El viento cambia. Tienes tantas cosas que hacer que no te da tiempo de reaccionar. Y, cuando reaccionas, ya es tarde. Has perdido el rumbo, y la velocidad, pero corres... Colocas las velas y corriges el rumbo. Y... ya tienes el viento a favor.

Ante los baches de la vida, reacciona a tiempo y lograrás superar cualquier problema.

JOSÉ MANUEL LÓPEZ SALGADO.

Dibuix de
Núria Guasp

London, 26 th April 1997.

Dear mum and dad:

Here I'm in London. It's a beautiful town and the weather is not too bad. I'm having a great time. I get

up at seven o'clock in the morning and go down to have breakfast at the hotel restaurant. My friend

Alice doesn't get up early, so she is always late.

After breakfast we all go for a walk to see London. Sometimes we go shopping in "Rodeo Drive" but

Alice hates it, so she doesn't come with us. She usually goes to the zoo. She likes animals very much.

At about twelve we have lunch in a pub. Alice only likes eggs and potatoes and mummy gets angry

with her because she doesn't eat only vegetables.

In the evenings we go to the cinema or stay in the hotel room watching TV. Alice only wants to see sports programmes and I hate them.

By the way, Alice often remembers you. She thinks you're great. She says you love sports

programmes, animals and pop music, not like me. Why don't you invite her to spend a few days in your house?

Helen.

PREMIATS D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

8è :

1r d'ESO :

Dibuix : Pedro Milán (1r d) (a la portada de la revista).

Redacció :

Castellà : Gisela Tascón (1r e)

Anglès : Eva Díaz Ollers (1r b)

Fotografia :

Paisatge : Victoria Riado (8è a) i Carolina

Valdivia (8è d)

Anècdota : Begoña Herrera (8è e)

Redacció :

Català : Lara Pons (8è d)

Anglès: Lara Pons (8è d) i Gerard Villar (8è a)

Castellà : Carolina Valdivia (8è d)

Dibuix: Albert Vidal (8è b)

L'ARBRE DE NADAL

Ja s'acostava Nadal. Jo estava molt nerviosa pels preparatius : que si els regals de Nit de Nadal , que si el dia de Nadal , que si l'arbre...L'arbre! Només faltaven dos dies, i nosaltres no ens havíem adonat que no teníem l'arbre de Nadal.

Vàrem anar corrents a les tendes i , a la fi , vàrem trobar un llum , enmig de tot el carrer a les fosques. Era un senyor major, amb el cabell blanc i una barba blanca un poc llarga. Venia arbres de Nadal.Eren prims,petits i baixos, però ell ens va assegurar que, si el tractàvem amb amor i il·lusió, es faria gros i bonic. El vàrem comprar.

En arribar a casa, tot d'una, el vàrem obrir i li vàrem posar llumets,llaços i altres ornaments típics de Nadal, mentre cantàvem una nadala.

Vàrem sopar i ens vàrem anar a dormir.

Al matí següent, la sorpresa va ser grossa : teníem allà, plantat enmig del menjador, un arbre de Nadal esplèndid, gros, verd, alt, decorat preciosament... El nostre arbre va ser l'enveja de tot el barri.Fins i tot va guanyar un premi al millor arbre de Nadal.

Però, qui era aquell home? Que...era el Pare Noel? Va...! Bestieses!

Lara Pons (8è d)

MI GATO TOMMY

Quisiera describir a Tommy, porque, además de haber vivido muchas aventuras para su corta edad, es un animal cariñoso, amable, dulce e ingenuo.

Tommy nació el 18 de abril de 1994, en la casa de unos amigos que estaban realizando obras en la terraza. Es hijo de Laura y de Rascal, y hermano de Manchitas (apodo : "Cuello de jirafa"), de Grizzly y de otro que murió al poco de nacer. Toda esta familia felina vivía en una caseta de la terraza, y se ve que los dueños no sabían que habían nacido. Sin querer, los pequeños salieron a descubrir el mundo, con tan mala suerte que un ladrillo le cayó encima a Grizzly y le cortó la punta del rabo. Otro le cayó encima a Tommy y le hirió la pata. Después de esto, y ya curados, la dueña nos dio a Tommy y a Grizzly.

Cuando era pequeño, Tommy, de tan glotón, nos rompió dos biberones. Al tener dos o tres meses, no se estaba nunca quieto y siempre se metía debajo de la nevera. Una vez, por poco, no le pudimos sacar.

No tenía aun un año y medio, y se le ocurrió arrojarse del séptimo piso a la calle. Como ya sabíamos que era muy trasto, enseguida bajamos a la acera y... allí estaba, tumbado y herido debajo de un coche. Le sangraba la nariz y no se podía mover. Lo llevamos al veterinario, que nos dijo que no era grave. ¡Qué suerte! Sólo se había roto la patita izquierda trasera. ¡Ponía unas caritas, cuando le trajimos semidormido!

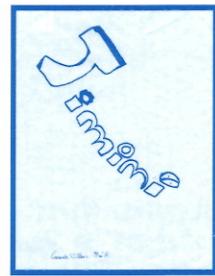
Ahora ya tiene dos años y medio, y sigue siendo muy travieso. Todo lo quiere conocer e investigar.

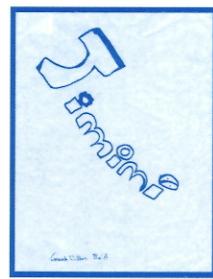
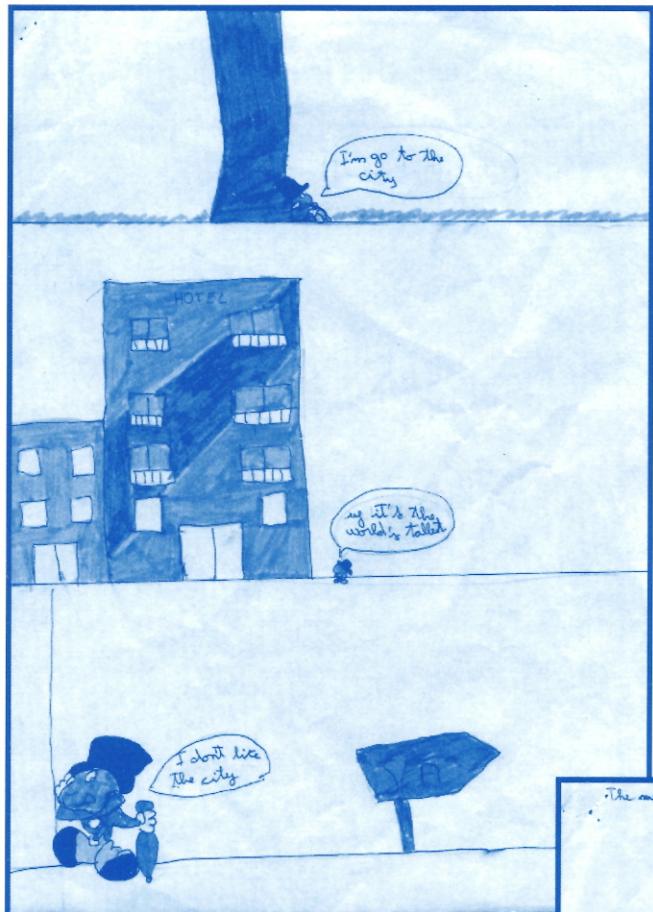
Es un gato con el manto marrón grisáceo; con las patas, la barriga y la parte inferior de la cara, blancas. De las cejas le parten rayas negras hasta la nuca, y la punta de la cola es también negra. Pero lo que más llama la atención es su mirada dulce e ingenua. Siempre pendiente de recibir las caricias de todos.

Su comida preferida es el jamón. Al oír que abrimos la nevera, viene corriendo. Ya sabe que algo delicioso le caerá en suerte y podrá devorarlo como un aspirador.

Éste es mi gato : mitad paracaidista y mitad explorador, pero siempre bonachón, atrevido y encantador.

GISELA TASCÓN (1º ESO E)

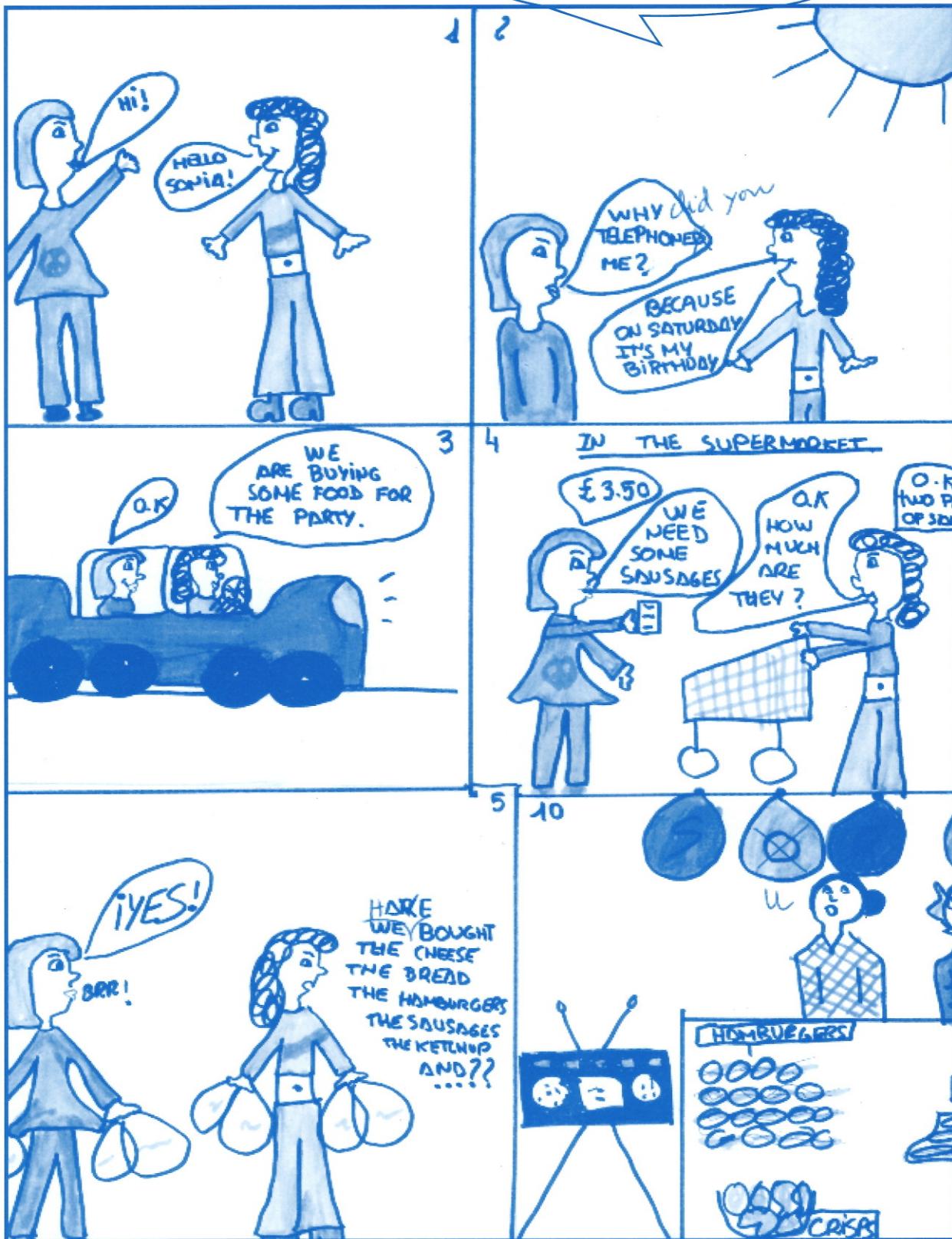
Gerard Villar 8 è A

THE END

Julia's Party

Hi, I'm Julia this is my comic.

Cara Pons González (8 è D)

LEER Y ESCRIBIR... ¡ QUÉ GRAN COSA!

...dice Borges, que más que un buen escritor es un muy buen lector.

Y tiene razón. Lo más importante de un escritor es que haya leído buenos libros. Libros que, después de haberlos leído, le ofrezcan nuevos pensamientos... Libros en los que haya aprendido algo nuevo.

Al tener un libro entre las manos, se sienten muchas inquietudes.

Leer un libro es como sumergirse en un mundo nuevo, una aventura, un misterio, un asesinato, un país encantado, un país de enanitos y demás.

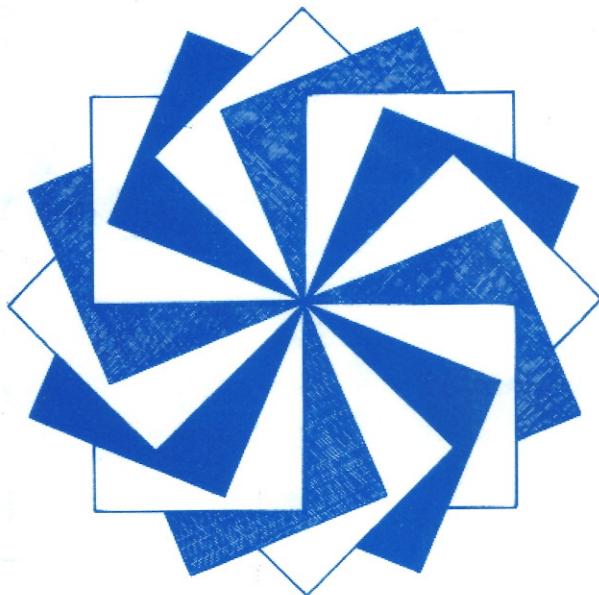
Cuando entro en una biblioteca, siento como si todos esos libros tuvieran que enseñarme algo nuevo o... como si quisiesen contarme lo que han vivido, las guerras por las que han pasado, la gente que los ha leído y la sabiduría que llevan en sus páginas.

Un escritor, antes de escribir, ha leído muchos libros. Y lo que ha aprendido, lo quiere transmitir o comunicar a los demás.

Hay días en que llego a casa muy nerviosa, y lo que me gusta y me tranquiliza es escribir, escribir cosas que no tienen la más mínima importancia, pero que, al escribirlas, es como si me quitase un peso de encima. Como si se lo hubiese contado a alguien y me apoyase en todos mis problemas.

Escribir es una manera de expresar sentimientos, comunicar experiencias vividas o... simplemente fantasías.

Carolina Valdivia (8º D)

Dibuix d'Albert Vidal (8è B)

DINAR D'ANTICS ALUMNES (PROMOCIÓ DEL 86)

Que fàcil va ser reunir-vos!

- Dia 23 d'abril? bé!
- A les dues? Sí!
- Lo siento, estoy en Ibiza.
- A l'escola? Fet!
- Venga!

Ens trobarem, ens contarem vides i miracles...
i...féreu coa, palangana en mà, davant el menú, com
fèieu fa...més d'onze anys!

Un menú pensat -pensant en vosaltres- per
TONI ORTIZ, el nostre/vostre
cuiner : arròs brut, peix a la mallorquina,
fruta i gelat. Bo?

I n'arribaren més...més tard.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

RECITAL POÈTIC

Editarem un llibret -petita-gran obra de RAFA ESTARELLAS, com tanta cosa que surt de les seves mans-, portada de M. NOGUERA, amb poemes d'alumnes i ex-alumnes, que varen ser llegits pels propis autors, a la Biblioteca, dins un ambient íntim i màgic, a partir de les cinc de l'horabaixa. En MATEU MOYÀ hi posà la música de fons.

Arrodoníem, així, un gran dia del llibre.

Quedin aquí els noms dels poetes :

MARIA DEL PINO (1r BUP B)

NEUS RAMIS (1r JI)

MADELÉN SÁNCHEZ (2n BUP A)

MAR PRATS (2n BUP B)

Mª ANTONIA SAN ANDRÉS (2n BUP B)

NATALIA GARCÍA (3r BUP A)

RAQUEL BERMEJO (COU B)

SUSANA MOTA (5è JI)

CRISTINA JORDÁ (5è JI)

i...

JAVIER CÁNAVES

MARÍA GALIANO

MARTA LÓPEZ-VIOTA

XUS SERRANO

CARLOS SUÑER

MARIA ANTÒNIA VILLALONGA

J.A. LLOMPART

Acabarem d'aquesta manera : ANDREU RIBOT cantà un poema, compost per LLOMPART i musicat per MATEU MOYÀ. Massa!

Us oferim dos poemes :

Demà, aniré al cine
amb la Pilar.

Arribarem tard i xerrarem.

Aniré al cine i fugiré
de tot el que m'envolta,
que no és res.

Però és un res
que tanca,
que aufega,
que congela.
Un res que mata,
si no fuges

i

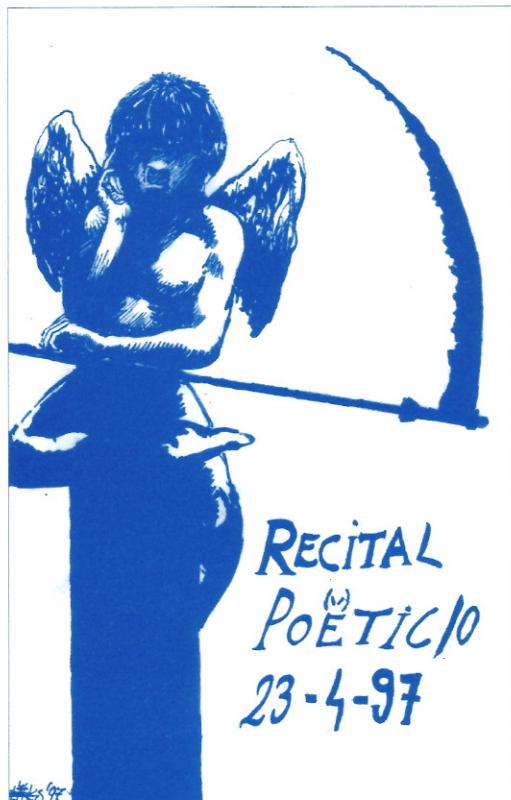
a posta fuig jo

i

a posta, demà,

aniré al cine, amb la Pilar.....

MARIA ANTÒNIA VILLALONGA

Hay plantas, tal vez,
que crecen, sin saber
que pueden ser
de color rosa, alguna vez.
(NATALIA GARCÍA)

CONFERÈNCIA DE J. CASASNOVAS, Cap de Serveis de la Universitat (Presentació feta per Joan Perelló, Cap d'Estudis del CIDE)

La LOGSE és una reforma educativa no feta pels mallorquins, sinó des de Madrid; ni pels actuals governants del PP, sinó dels anteriors, els socialistes. Així, sense haver-la feta, es fa difícil aplicar-la. Cap administració és un bon predicador d'aquesta reforma, ja que no ha participat en el seu disseny, que data de l'any 1990.

Una altra reforma en camí? Sempre ens trobam entre dues reformes!.

L'anterior, de 1970, va perseguir l'Ensenyança General, per a tothom; i Bàsica, que permetia optar a qualsevol camí: FP o BUP.

S'aplicà des del 72 fins al 90 i va tenir unes conseqüències molt positives. Si pretenia ser "general i bàsica", s'hagueren de construir escoles a tots els llocs on eren necessàries. Es va anar fent tota una infraestructura escolar.

Però no s'havia acabat d'aplicar i ... ja en tenim una altra: la LOGSE.

Si abans l'ensenyament bàsic i obligatori cobria fins als 14 anys, ara s'allarga fins als 16. El nou disseny allarga dos anys el període escolar. Un primer cicle d'ESO (Ensenyança Secundària Obligatòria), dels 12 als 14 anys. I un segon, dels 14 als 16. Se suprimeix, d'aquesta manera, la diferenciació FP/BUP.

Després, uns Cicles Formatius, sense continuïtat, o un batxillerat de dos anys, que ofereix quatre modalitats: Arts, Ciències de la Natura i de la Salut, Humanitats i Ciències Socials i, per últim, Tecnologia.

Per acabar, la Universitat o Cicles Formatius Superiors (o Formació Professional).

La reforma no ha arribat encara al final pertot, de forma general. Encara es cursa, per exemple, aquí al CIDE, 8è d'EGB, FP1 i BUP. Només alguns centres experimentals, amb permís del Ministeri, han arribat fins al final.

El calendari d'aplicació ha sofert moltes variacions. Es pensava anar més ràpid, suprimint, cada any, dos cursos de cop. Però no ha anat així la cosa, que s'allarga i s'allarga sense saber com acabaran alguns cursos de Formació Professional o de l'actual BUP. Que se'n comenci un i que en mori un altre!

Un problema que es planteja a les famílies en acabar ESO: FP o Batxillerat?

Abans es podia cursar FP1 i FP 2. Ara, tan sols FP1 (Cicles Formatius), i sense sortida. Els cursos Formatius Superiors (FP2) s'hauran de fer després del Batxillerat. Tot això provocarà un greu problema... No seria gens estrany que es tornàs enrere, perquè hi ha moguda.

No resultarà senzill organitzar un batxillerat de dos anys per preparar/encaminar alumnes cap a la Universitat o cap a la Formació Professional Superior. Els grans centres escolars, com ara el CIDE, podrien fer dos grups per curs: un, amb un nivell alt, per accedir a la Universitat, i l'altre amb un nivell no tan alt, per cursar els Cicles Formatius Superiors. Però això seria il·legal.

I les quatre modalitats de Batxillerat, que substitueixen l'actual Ciències/Lletres, també pateixen mancances. Ciències de la Natura i de la Salut sembla Ciències. Humanitats i Ciències Socials, Lletres. Arts es cursaven a Belles Arts. Tecnologia, la gran novetat? No vol ser la Formació Professional d'abans.

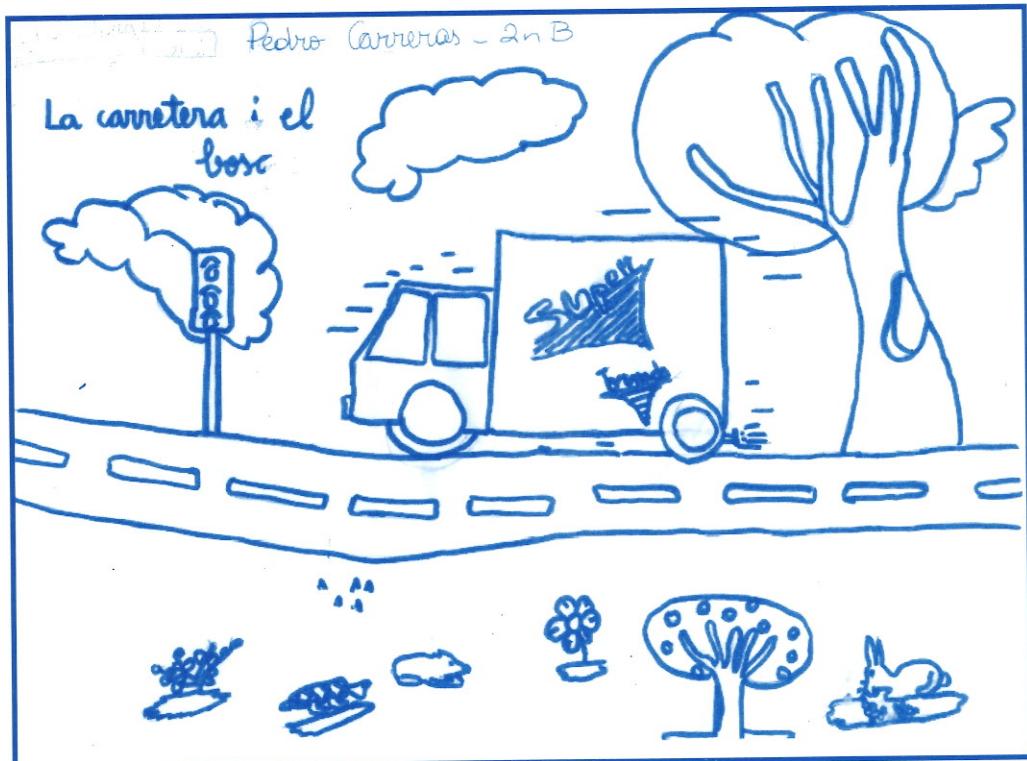
S'impartirà Tecnologia, però els programes ofereixen molta teoria. Massa!.

A Europa va en augment la Formació Professional, com un camí més adequat al mercat de treball, més en consonància amb el sistema productiu d'un país.

Per això es pretén dignificar els estudis de Formació Professional. Presenten uns programes que "han de fer ganes" de cursar-los.

Malgrat aquesta tendència europea, aquí, tot fa pensar en una afluència massiva del Batxillerat cap a la Universitat. Massificació causada per la pressió social. Avui, quasi el 50 % de la població en edat universitària és ... universitària.

I la pressió segueix augmentant. No és això el que necessita el nostre mercat de treball, ni el nostre país.

Ha d'existir la Selectivitat? És necessària, després de dos anys de Batxillerat?

La supera el 80/90 % dels alumnes que s'hi presenten. No serveix per aturar. Dóna unes notes que els faculten per anar ... o no, al lloc que més li agradi a un hom.

El sistema no satisfà els interessos dels alumnes, que segueixen uns estudis que no fan massa ganes de seguir-los. Això sí: Ets universitari/a! I... farceix la Universitat.

Ha de seguir creixent?

Quants acaben?

Quants troben feina com a universitaris?

Això és enganar l'alumne!

Tenim una UIB molt jove, amb un total de 14.000 matriculats. (I no hi ha Farmàcia, Medicina, Enginyeria ... Més de 3000 mallorquins han d'anar a estudiar fora, i ... no tothom se'n pot anar...)

Es preveu un creixement de 1500 alumnes per any. En tres anys, 4500 alumnes més. Uns 20000, l'any 2.002!

La pressió social té la culpa d'aquesta distorsió: estudis-mercado de treball, no la Universitat ni el sistema educatiu.

D'acord que hi ha d'haver llibertat per triar! Hi ha democràcia, no?

Però correspon a l'Administració orientar/informar sobre les necessitats laborals. I això passa per dignificar la Formació Professional, una forma més segura per poder trobar feina.

S'ha d'haver acabat amb "aqueell que no pugui fer BUP, que faci FP!".

L'administració ha d'ofrir uns estudis diferents a tanta teoria.

Les Illes Balears viuen del turisme. És el motor de la nostra economia.

Un turisme que no és un hotel, sinó molt més. S'han de crear professions que no existeixen. Professions i estudis de... Transports, Informàtica, Frigorífics, Alimentació, Medi Ambient, Relacions Pùbliques ...

Ens arriben clients que cerquen la comoditat i que necessiten gent ben preparada que els ho doni tot resolt: comunicació, transport, entreteniment, alimentació ...

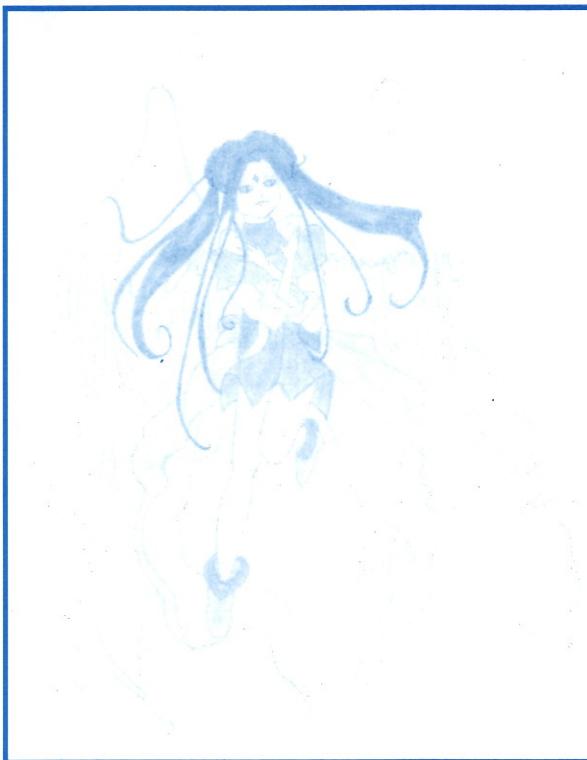
Uns estudis necessaris i amb molta pràctica amb les empreses. Una bona relació ESTUDIS-FEINA.

Per què tants d'advocats sense feina? Millor administratius! Amb una bona Gestió Administrativa hi haguessin pogut anar més preparats!.

Potenciar les Ciències de la Salut? És clar que sí! Hi ha molts de minusvàlids, vells, nins per cuidar.

I ...

No és el camí clàssic, però sí una bona alternativa a ... tanta universitat.

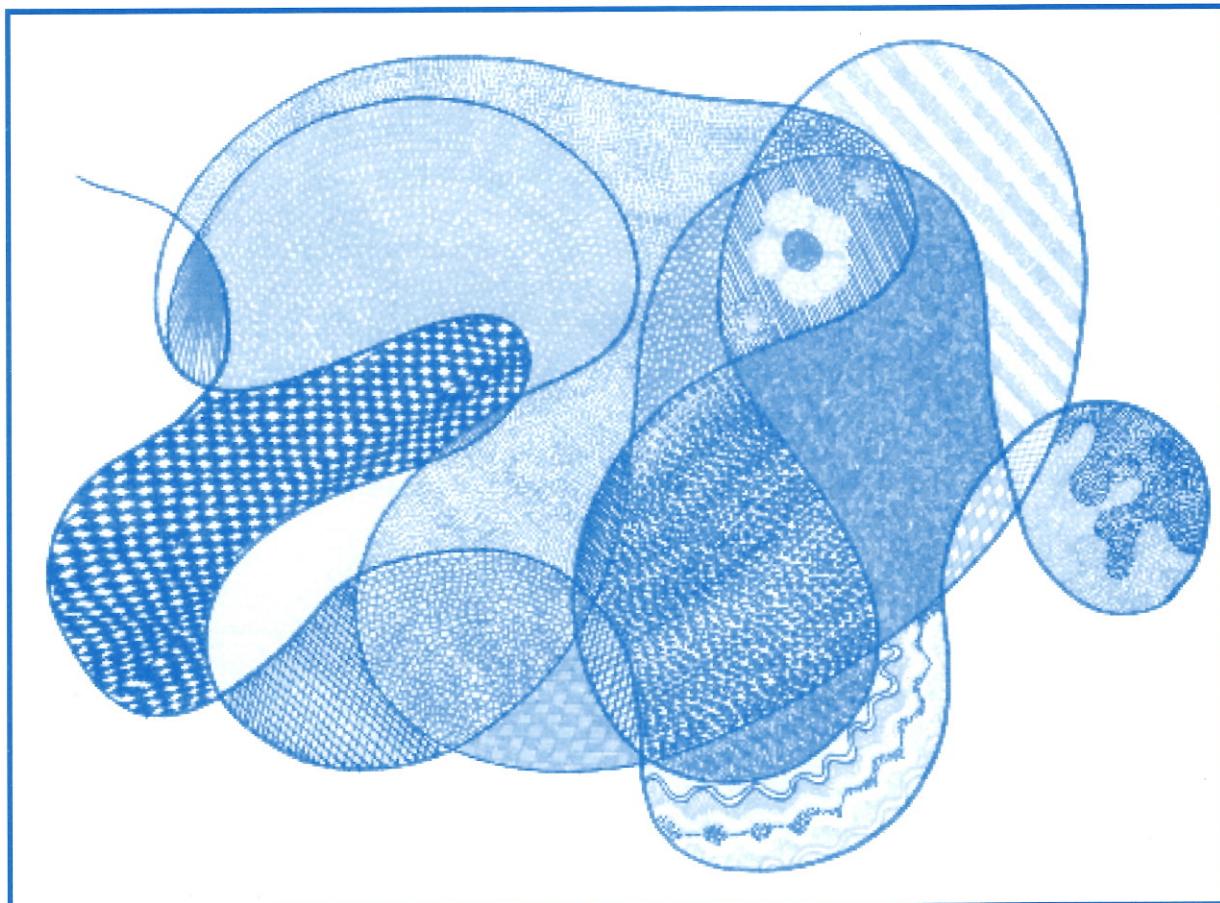
Susana Monzon (3r B2IP B)

Hi ha una voluntat de canviar Selectivitat.

Que no sigui general. Que es faci per Facultats/Departaments o per grups de carreres ...

Però se seguirà exigint una nota, seguirà existint el "numerus clausus" malgrat que no s'hagin d'examinar de tot. De què?

S'està encara redactant aquesta reforma.

Només problemes, de la LOGSE?

Dibuix de Juana Cantón (3r JI)

També s'hi veuen avantatges!

La primera: generalització de l'educació fins als 16 anys, que elevarà el nivell cultural de la població.

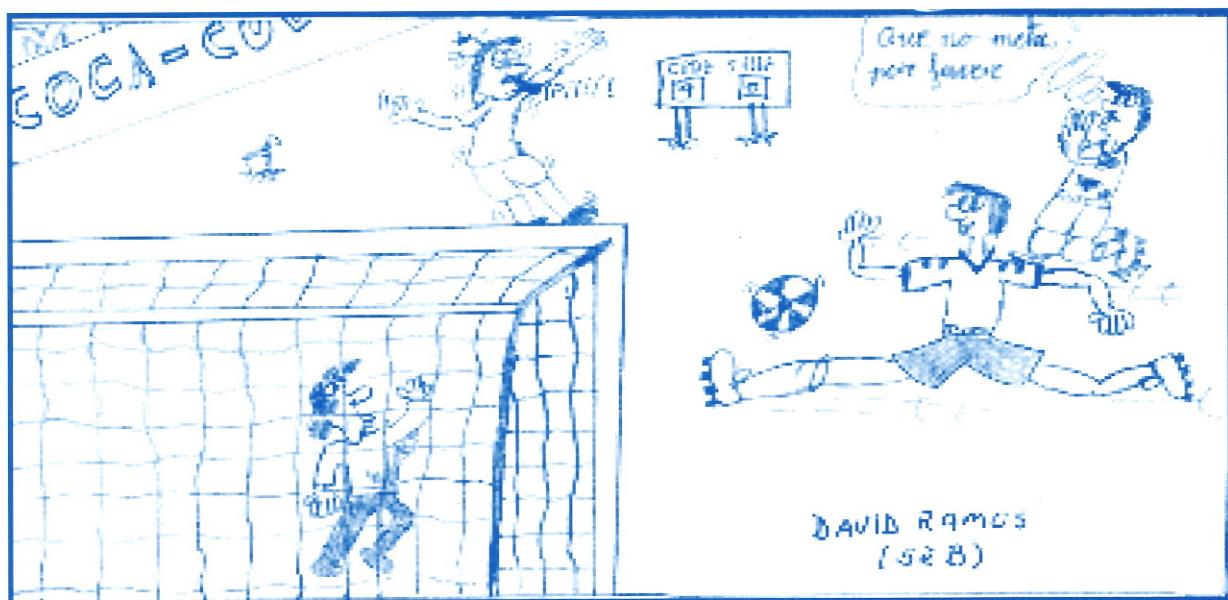
En segon lloc, les Comunitats autònomes podran marcar el 45 % dels currículums. No s'haurà de sofrir la unificació que es dicta des de Madrid, estudiant els noms de poblets de Burgos o ...

Vol ser una formació per a la vida i per a l'estudi. En el futur, es canviará 3 o 4 vegades de professió durant la vida. Canvis de feina i de lloc de feina. S'ha de preparar l'alumne per a canvis de lleis, monedes, idiomes ...

Qui sap què passarà d'aquí a vint anys?

La LOGSE ha de ser el principi de la seva formació, d'una preparació permanent per als canvis, sortint del jo i arrelada al seu entorn (poble, Mallorca, Balears ...).

També contempla l'atenció a la diversitat, amb professionals que sàpiguen atendre els

nins problemàtics. S'ha fet grans avanços amb ells, intentant la màxima integració. Abans, no es feia ni cas dels al·lots que s'allunyaven del nin estàndard. Abans, una educació selectiva, per a uns poquets.

Ara se cerca la màxima integració per a tota la població.

No es poden comparar resultats entre el sistema antic i la LOGSE. S'ha de mirar el conjunt, els propòsits, les intencions ...

Els resultats? A la llarga ...

Els problemes sorgiran al final. Universitat? Feina?

Son Rapinya, 25 d'Abril de 1997.

EXPOSICIONS

UN BON GRÀFAT DE LLOC PER PODER VEURE EL QUE HEU FET...

- 1.-Es reobrí la panxa del col·legi per mostrar-vos la GIMCANA DE LA PERA.
- 2.-A Material, taller de ceràmica.
- 3.-A la Sala d'usos múltiples, moltes bones feines : dels més petits als més grans.Lourdes VAQUER va coordinar tot el material arreplegat i...ho deixà així:

- 4.-A l'Aula de Dibuix, els dos viatges d'estudis.

a) El de la Vall d'Aran, del qual ja en parlarem ...i del qual , ara, Carolina VALDIVIA i Victoria RIADO us en parlen amb les seves càmeres.(Per això varen ser premiades).

b)el de Canàries.Miquel TITOS ho conta amb lletra i càmera...

U

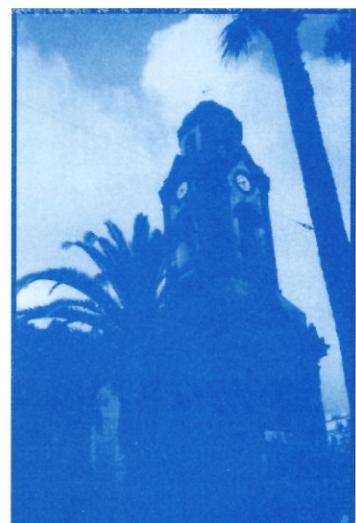
n viatge sempre resulta fabulós, però un viatge d'estudis és més que això. És aprendre a viure i divertir-te amb uns companys amb els quals, la majoria del temps, només passes hores assegut a un pupitre escoltant la lliçó d'un professor. Jo, amb els meus companys, vaig disfrutar com un boig.

El nostre viatge (el de tercer de Bup a Tenerife) va ser una veritable passada. Varem recórrer un munt de monoclimes, camins, paisatges, pobles, monuments, ..., a més de discoteques. Va ser conèixer un altre tipus de vida on, almenys quan nosaltres hi varem romandre, es varen alternar pluges amb sol, com si res. Coneguérem, a la fi, el Teide, el Drago Milenario, Sta. Cruz de Tenerife, platges amb arena negra i a una gent maravillosa.

Varem viure, tant nosaltres com na Joana Brunet i en Sebastià, uns dies plens d'aventura, amistat, companyonia, diversió, alegria ..., en el quals ens varem adonar que a un col·legi, si un s'ho proposa, pot regnar un ambient totalment diferent al que aparentment té la paraula, ja que, a partir d'aquest viatge, tots nosaltres hem après que som més que companys de classe.

*Miquel Titos Ramis
3r Bup-B*

Festival de Primavera

EDUCACIÓ INFANTIL

- E.I.1. VA DE INDIOS
- E.I.2. AI BANDIS
- E.I.3. EL MALALT
- E.I.4. THE WONTHERS
- E.I.5. LA CANCION DE LOS SONIDOS
- E.I.6. LOS PITUFOS
- E.I.7. CIDE MIX
- E.I.8. LOU POP

5 Anys BALL DE BOT

A les 10h., al pati cobert, començaven les vostres actuacions.

Educació Primària

- 1r B, 1r C **TREN DE FANTASÍA**
1r D, 1r E, 2n C, 2n E **DANZA!**
2n B **FANTASÍA**
2n D **AEROBIC INFANTIL**
3r D **HELLO, GOOD MORNING**
3r B, 3r C, 4t B **SPICE GIRLS**
3r D **ELEPHANTS AND FISHES**

3r E **ALPHABET SONG**
4t A **NIÑOS Y NIÑAS PICANTES**
4t C **I WANNA BE WITH YOU**
4t D, 4t E **AEROBIC**
5è A **EL ROCK DE LA CÁRCEL**
5è B **TIEMPO DE FIESTA**
5è C **MISIÓN IMPOSIBLE**

5è D **PLANETA MIX 97**
5è E **DE RAQUEL BOYS**
3rs. i 5rs. **BALL DE BOT**
6è A **NO DOUBT**
6è C **CRAZY GIRLS**
6è D **GRUPO TOTAL**
6è E **BACKSTREET BOYS**

Adéu, Guillem Pons!

Gràcies pels anys de bona feina plegats, d'amor a
les plantes, a l'art, a la poesia, de correctíssima
educació, de records...

Et mereixes un bon descans!
A disfrutar!

E.S.O.

1rB **LAS CHICAS EXPLOSIVAS**

1rC **LOVE THINGA**

1rE **LAS MODOSITAS**

EGB

8è A **IT'S GOTTA BE YOU**

8è B,C,E **SURPRISE**

8è E **SPICE GIRLS**

FP , 2n de BUP i 1r d'ESO us ho mon-tàreu per guanyar ens doblers pel viatge d'estudis de l'any que ve.

FESTIVAL DE PRIMAVERA 97

A les 17 hores (FP - BUP - COU)

Presentadors:

- Mercedes Andreu (1r A)
- Juan Jiménez i Ernesto Fernández (2n A)
- Nati García (3r A)
- Alberto Fernández (COU A)
- Marga Morro (COU B)

BALLS

- "POWER 2.000": Mar, M. Paola (2n B).
- "SALSA": Marta Hernández (COU).
- "SEVILLANAS Y RUMBAS": Cristina Requena i África Aragón.

KARAOKE

- "OJALÁ QUE LLUEVA CAFÉ":
- "DANZA INVISIBLE": Vanesa
- "QUINCE AÑOS": Andrés i A.
- "MÉS ALLÀ": Margarita Miquel
- "HÉROES DEL SILENCIO": Juan
- "EL DÚO DINAMICO": Tolo Ca

PLAY- BACK

- "LA, LA, LA": Rosa, Pino, Rebeca
- "MARÍA DE LA O": (2n B).
- "KELLY FAMILY": Vanessa, Susana, Eva, Tania, M. Antonia, Carolina i
- "LOS PANCHOS": Berriò, Andrés
- "TWIST BEATLEANO": Roberto, D.
- "SPICE GIRLS": Nacho, Alberto,
- "OASIS": Alberto i Patrick (3r B).
- "LOS RODRÍGUEZ": Tolo, Luis i Ju
- "TE ESTOY AMANDO LOCAMENTE": Marcos, Juan-To
- "ELLA BAILA":

CANTS POP

1r A, 3r A, 5è AVO

DESFILE

- Minerva, Núria, Anna

- Silvia, M. Antonia, Eva

- Silvia, Tania, M. Antonia

- M. Josefa, M. Antonia, Gerardo

ACTUACIÓ

- "WONDERFUL":
- "TAKE ME HOME":
- "FLOWER":
- "PARADE":
- "EL CUMBA":
- "CAN CAN":
- "NOSTALGIA":
- "PRÉT A PORTER": (5è AVO).

ham, Cazorla i

FESTIVAL DE PRIMAVERA 97

A les 17 hores (FP - BUP - COU)

- "DANZA INVISIBLE": Vanesa, Araceli, María i Laura (3r A).

Mari Carmen, Laura, Raquel, Silvia,
A. Fernández i Raquel Bermejo
M.J. Hernández, Carmen Peralta,
(VO).

aia (1r B).
Araceli,
ez (3r).
COU B).
(VO).
(5è AVO)

- Mª José, Carmen,
Gerardo (4t, 5è AV)

ACTUACIONS EN C

- "WOND'R": (1r A).
- "TAKE THAT": Pau,
- "FLOWER POWERS
- "PARCH'S": (3r A).
- "EL CUBO": (3r B).
- "CANÇÓ": (4t AV)
- "NOS MARCHAMOS
- "PRÉT A PORTER":

LOCURA DIVINA

Per acabar aquest intens dia, un centenar de persones es van tancar a la Sala de Teatre, a les 9 del vespre (fins a les...?), per escoltar música en directe.

LOCURA DIVINA

La catarsis de mi alma
provoca en mi cuerpo
un sentimiento de felicidad.
Soy como una divinidad.

Las sensaciones de belleza
pueden ser bien engañosas;
busca una idea ya,
y póngtela a contemplar.

*Locura divina busca lo bello en sí,
Locura divina está dentro de ti,
Locura divina son dos palabras que,
sí, sí, pertenecen a ti.*

La materia nos pervierte
y, aunque nos divierte,
en el proceso formará
de nuestra perdición ya.

Libérate de tu lazo sensible,
acércate al saber,
ésa es la posibilidad
de poderte conocer.
(LLetra i guitarra : PIPO)
(Arranjaments de guitarra : JUANAL FERRER)

Locura Divina

**EN CONCIERTO
26 DE ABRIL
20'00 h.**

EN LA SALA de TEATRO

Grup format per
PIPO

JUAN CARLOS

JUANAL

JOSE MIGUEL

i MATEU MOYÀ

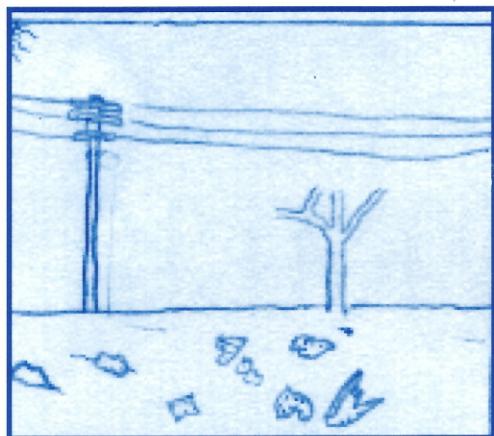
SORT!!!!!!!

OVNIS (Y III)

(Basado en hechos reales)

El misterio de Roswell

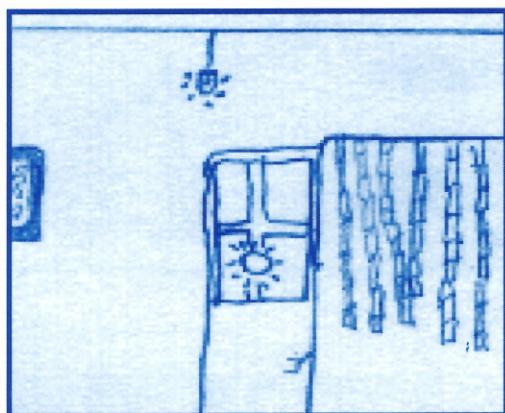
Un jinete iba montado en su caballo y vio unos restos. No sabía de qué eran. Se los enseñó a su familia, y su hijo vio una escritura que ningún ser había visto jamás. El señor era militar. Se lo enseñó a su general, que le obligó a decir que eran restos de globos metálicos.

Al cabo de unos 20 años, todos ya se habían retirado. En un bar, encontró a un compañero y le dijo :

-¿Qué viste?

-Vi como un huevo metalizado y me acerqué con un amigo. Había cuatro cuerpos de alienígenas. Tenían la cabeza como melones. Los llevamos a un sitio para que los conservaran.

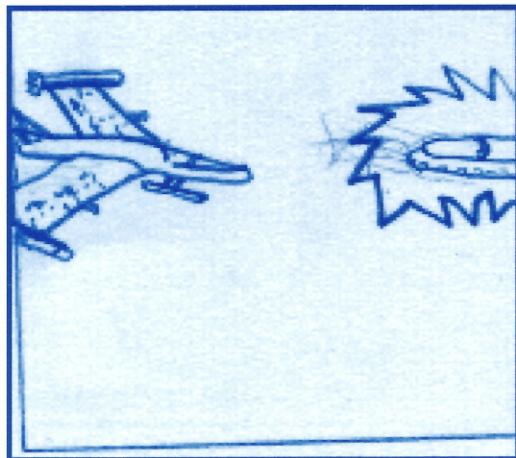
Esta historia la han publicado por todos los países.

Una luz extraña

Sobre las 10,30 de la noche, un niño vio una luz muy extraña. Entró en su casa y, en el primer cristal, la luz desapareció.

El niño no durmió en toda la noche.

Huyendo un ovni

En una área militar vieron un objeto no identificado. Lo persiguió un avión de guerra durante cuatro quilómetros, y desapareció.

Finalmente se descubrió que era un OVNI.

David Ramos y Manel Pons (5º B)

Carta de na Sandra Cañellas

WICKLOW at 26/II-97.

Hi Friends !

I'm Sandra, the crazy girl who decided to go abroad to Ireland for a year... Do you remember me?... Yes? No? Nevermind who I am, I think that nobody cares about it but someone asked me to write a little article in English for the magazine, so here I go.

I just want to take this opportunity to tell you something about my own experience abroad.

The beginning was really hard, I had to adapt to all my new customs: language, weather, meals... and it takes its time so I could say that the first couple of months were difficult and I felt sometimes homesick, strange and even a little lost.

But I had the chance to find a great family who I get on very well and I like them as mine; and a very good friend who has been beside me all the time... so one day when I awoke everything had actually changed. I realized that all what I left at home will be waiting for me the rest of my life and on the other hand all what I'm experiencing now will be gone in just nine months, so it upset me and it was from that day when I began to enjoy myself at one hundred per cent! and I'm really happy to have lived this experience.

So... What are you waiting for? I'm sure a lot of people would like to do it but they don't find the strength to convince themselves... Don't wander about what to do... just do it!, I say to you that you won't regret it, TRUST ME!

Ohhh! I've wrote too much & I have no more to explain.

A BIG HUG to everybody, specially to all my friend in 2º B last year.

Kisses

Sandra

**ENTREVISTA
AL MILLOR ENTRENADOR
DE BÀSQUET D'ESPANYA:
JOSÉ LUIS ALBEROLA.**

Nom : José Luis Alberola
Edat : 32 anys
Pes : 80 Kg
Alçada : 171 cm
Estat civil : Casat
Fills : 2 (un fill i una filla)
Professió :
Monitor d'activitats esportives

José Luis, et volem entrevistar perquè el nostre col·legi et conegui més i millor, i sàpiga que tenim un entrenador que ha estat elegit com **EL MILLOR ENTRENADOR D'ESPANYA** en els campionats de Bàsquet Infantil (Lloret de Mar, març '97).

ALEJANDRA .-Com vas començar en això del bàsquet?

R.- Com a jugador, a "La Salle", als 15 anys (cadet). Aviat, em vaig adonar que no tenia gaire futur como a jugador i, als 17 anys, vaig entrenar el meu primer equip.

CARLOTA .- Quines categories i equips entrenes aquesta temporada?

R.- Al CIDE, l'infantil femení i el cadet masculí A

Al JOVENT, som entrenador i ajudant de l'equip de 1a. Divisió.

LAURI.-T'agrada més entrenar el equips de bàsquet base o el grans?

R.-Són dues formes diferents de treballar. Per tant, com que tot això és bàsquet, m'agraden qualsevol de les dues. Jo crec que em realitzo molt més amb el bàsquet base, perquè has d'ensenyar i convèncer els jugadors que aquest és el millor esport.

ALEJANDRA.-Sigues sincer...,els equips femenins o masculins?

R.- No faig distincions. A mi m'apassiona el bàsquet. Per tant, no mir si és un equip masculí o femení.

ALEJANDRA.-I...per què?

R.-Tot depèn de la mentalitat que puguis tenir. Si hi ha una bona química entre l'equip i els entrenadors, l'èxit està assegurat. Tant és que sigui bàsquet femení o masculí

CARLOTA.- Des de quan estàs entrenant els equips del CIDE i qui et va "descobrir"?

R.- Aquesta és la meva segona etapa. Durant la temporada 89/90, el president del CIDE, senyor ROLDÁN, em va oferir venir al Club. Vaig estar dos anys entrenant el juvenil femení i el senior de 2a divisió femení. Actualment, en aquesta segona etapa, he tornat al club, gràcies al meu bon amic i excel·lent entrenador, Rafael ISASI. Ell, per motius de treball, no va poder seguir amb el seu equip, i jo el vaig reemplaçar. Aquesta és la 4a temporada.

LAURI.- Aquest any,et varen nomenar Selecció d'entrenador de bàsquet infantil de Balears. Has dirigit altres seleccions anteriorment?

R.-Sí.He tengut la sort de poder formar part d'altres seleccions.Temporada 93/94 : Infantil femení (Segòvia). 94/95 : Infantil femení (Sevilla). I 95/96 : Infantil masculí (Blanes)

ALEJANDRA.- Com var ser això de la teva elecció com a MILLOR ENTRENADOR D'ESPANYA i com va quedar el teu equip,la Selecció Balear femenina?

R.- Me'n vaig dur una sorpresa molt gran.No m'ho esperava.Personalment , crec que vaig ser molt afortunat,però... el premi va ser pel BÀSQUET BALEAR, per la seva regularitat en els resultats d'aquests darrers anys. La 4a. posició de la Selecció ens va demostrar el bon treball que varen realitzar els clubs de la nostra Comunitat.

CARLOTA.- Tornant a allò de sempre,com van classificats en aquests moments els equips que entrenes?

R.- L'Infantil femení s'ha proclamat campió de Balears. El Cadet masculí és el 4t classificat. I... EL JOVENT ha perdut la categoria.

LAURI.-Quines característiques físiques i mentals ha de tenir un/a nin/a per ser un/a bon/a jugador/a de bàsquet?

R.- Inicialment,tothom, amb les seves característiques físiques, pot practicar el bàsquet. A mesura que creixen, els més alts, ràpids, coordinats i intel·ligents són els que tenen més possibilitats de seguir. Però, per damunt de tot això, si un jugador és fort mentalment , capaç de suportar situacions difícils, a l'entrenament i als partits, capaç de ser sacrificat, competitiu i generós a l'esforç pel seu equip, això és més important que les condicions físiques."Qui vol, pot aconseguir el que vol".

ALEJANDRA.- Tens fama de ser un entrenador ... "dur"...

R.- Mai he entès el que és ser dur o tou.No hi crec.El meu compromís amb un equip és aprofitar al màxim el temps i fer sentir a un jugador útil i important.

CARLOTA.-T'emociones amb facilitat?

R.-Només em fan plorar les situacions difícils a la meva vida personal. Però, en mi, es produueixen situacions emotives com veure lluitar a un/a jugador/a per la seva camiseta i per uns objectius que jo li he marcat.

LAURI.- Quin és el teu menjador preferit? I la teva beguda?

R.- Com a bon valencià,la paella...,si la fa la meva mare.I la "Coca-cola" és la meva debilitat.

ALEJANDRA.- Quin és el somni que desitjaries que es convertís en realitat?

R.- A nivell personal, que la família que la meva dona i jo estam formant, cresqui amb uns valors humans i ben preparats.A l'esport, formar jugadors i jugadores que, qualsevol dia, puguin arribar al més alt del bàsquet.

CARLOTA.- El bàsquet et deixa temps lliure per a la teva família i alguna altra afició?

R.- M'agradaria dedicar més temps a la meva família, però el bàsquet m'ho impedeix.

LAURI.- Creus que Déu existeix?

R.- Crec que hi ha alguna cosa a l'interior que ens ajuda a lluitar a la vida. A això li dic "Déu".

LAURI.- Plans per a la temporada que ve? Seguiràs amb els equips del CIDE, veritat?

R.- No sol fer plans fins que finalitza la temporada. I més, aquest any, que, amb els infantils hem d'afrontar un sector a Saragossa. Això, per a mi, és excusa per dedicar el 100% a les jugadores. És el que es mereixen.

ALEJANDRA.-En cas contrari, ens deixaràs que et facem canviar d'opinió?

R.- Passi el que passi, sempre estaria dispost a escoltar a unes jugadores, de les quals he pogut aprendre aquest any. Gràcies,José Luis, i fins sempre!

ALEJANDRA ISERN (8è c), LAURA DÍAZ i CARLOTA DELGADO (1r ESO b)

Diario de Mallorca

DIRECTOR: PEDRO PABLO ALONSO • EDITORA BALEAR SA. PUERTO RICO. N°15 TEL. 17 03 60 • AÑO XLIII - N° 14.198 • PALMA, MIERCOLES, 30 DE ABRIL DE 1997 • PRECIO 125 PESETAS

VISITA AL "DIARI DE MALLORCA"

Quan varem sortir de l'escola, amb l'autocar, anàvem amb il·lusió i ganes d'aprendre.

A l'arribada, una coordinadora, anomenada MARÍA JOSÉ, ens va atendre i ens va explicar la història del "DIARIO DE MALLORCA". Es va formar amb la unió de dos diaris que sofrien una crisi econòmica. Eren "L'Almudaina", que es fundà l'any 1887, i "El Correo de Mallorca", creat el 1910. La primera entrega del "Diario de Mallorca" va ser l'any 1953.

El seu director actual és don PEDRO PABLO ALONSO, que, com els altres, durarà quatre o cinc anys.

Forma part de l'editorial "Prensa Ibérica", composta per deu més.

Una cosa interessant va ser saber que "La Vanguardia" és el diari més antic, i que "El País" és el més important.

Hi ha unes oficines, dividides en unes seccions...

DISTRIBUCIÓ, que s'encarrega del repart dels diaris.

CONTABILITAT, que s'ocupa de la part monetària.

PUBLICITAT, la més important econòmicament. (Un anunci d'una pàgina sencera val 40000 pessetes)

Després varem anar a la SALA DE REDACCIÓ, on hi estava el redactor en cap d'aquell dematí. Es trobava tot sol, pequè els seus companys cercaven notícies. Un periodista no té horari!

A continuació passàrem a una saleta plena d'ordinadors i amb un "scanner", que serveix per interceptar les cridades de la policia i dels bombers. El "Diario de Mallorca" també col·labora amb l'agència "EFE", que els proporciona certa informació, que pot ser enviada per "Internet", satèl·lit o antena parabòlica.

En aquesta sala ens van contar més coses... Que els dies en què més es ven són el dissabtes, els diumenges i... els dilluns, per la informació esportiva. Que el diaris han de complir unes normes: no poden tenir més de 16 fotografies en color, no poden anar grapat, i no han de tenir més de 96 pàgines.

En darrer lloc, passàrem a la SALA DE ROTATIVES, on hi havia una màquina alemanya, anomenada "KOEHING BAUER", QUE, PER CERT, ÉS MERAVELLOSA; ÉS TAN COMPLETA QUE NOMÉS HI FAN FEINA DUES PERSONES, I TREU 60000 EXEMPLARS EN UNA HORA. No és estrany que tan sols n'hi hagi tres a Espanya.

Acabàrem la visita a una altra SALA, on hi havia unes bobines de paper dutes de Suïssa, i que pesaven 1500 quilograms cada una.

En acabar, després de totes aquestes explicacions, ens varen obsequiar amb un conte infantil.

OPINIÓ

La visita va ser educativa, interessant, amena i, al mateix temps, molt divertida. Tots varen ser molt amables, especialment na MARÍA JOSÉ, que ens va aclarir tots els nostres dubtes.

Una cosa que ens va agradar saber és que no existeix rivalitat entre els diaris. (Ens ho hem de creure?)

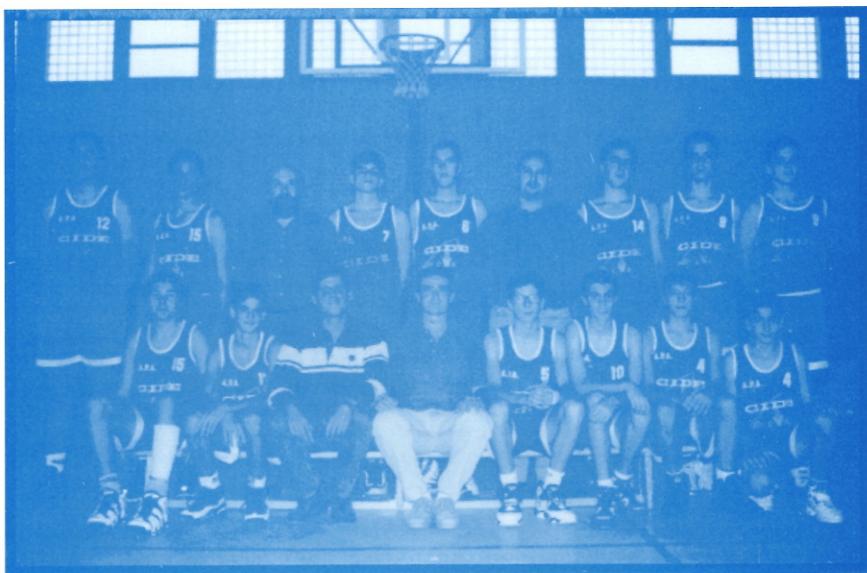
I ens digueren coses que, potser, ens servequin per al nostre futur. A més a més, hem augmentat el nostre nivell cultural.

Ens va fer il·lusió que una fotografia de tots nosaltres sortís possiblement... al diari.

TREBALL REALITZAT PELS ALUMNES DE PROCESSOS DE COMUNICACIÓ

DE 1r d'ESO B: M.I. Suero, J.J. Ribas, S. Saiz, M. Massot, L. Hernández i A. Albertí.

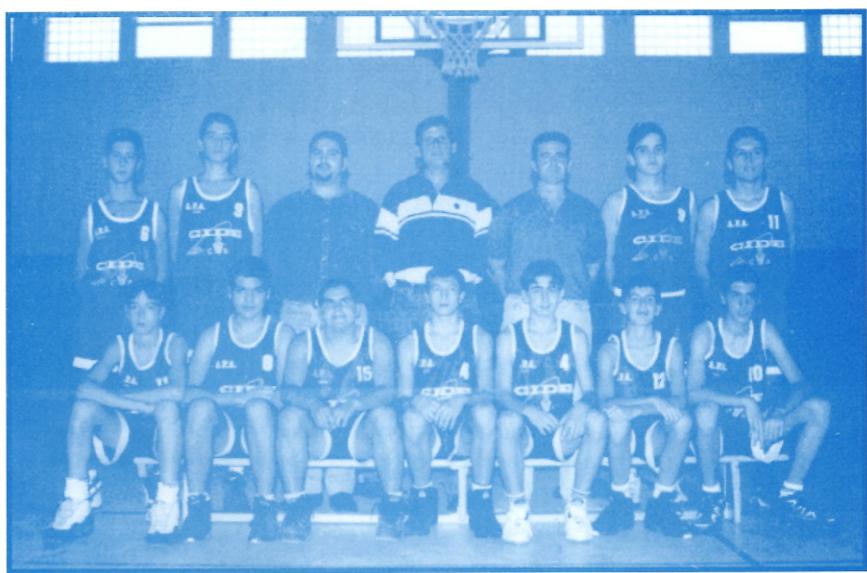
BALONCESTO CIDE (Y III)

DE PIE: José Massot, Mateo Mayol, Juan Riutort (delegado), Diego Escuer, Javier Grande, Juanjo de Prada (delegado), Pablo Sancho, Joan Calafat, Xavier Ferrer.

SENTADOS: Alejandro Requeni, David Florit, Antonio Florit (entrenador), José Luis Alberola (entrenador), Gabriel Timoner, José Luis Bonilla, Iván Riutort, Jorge Merino.

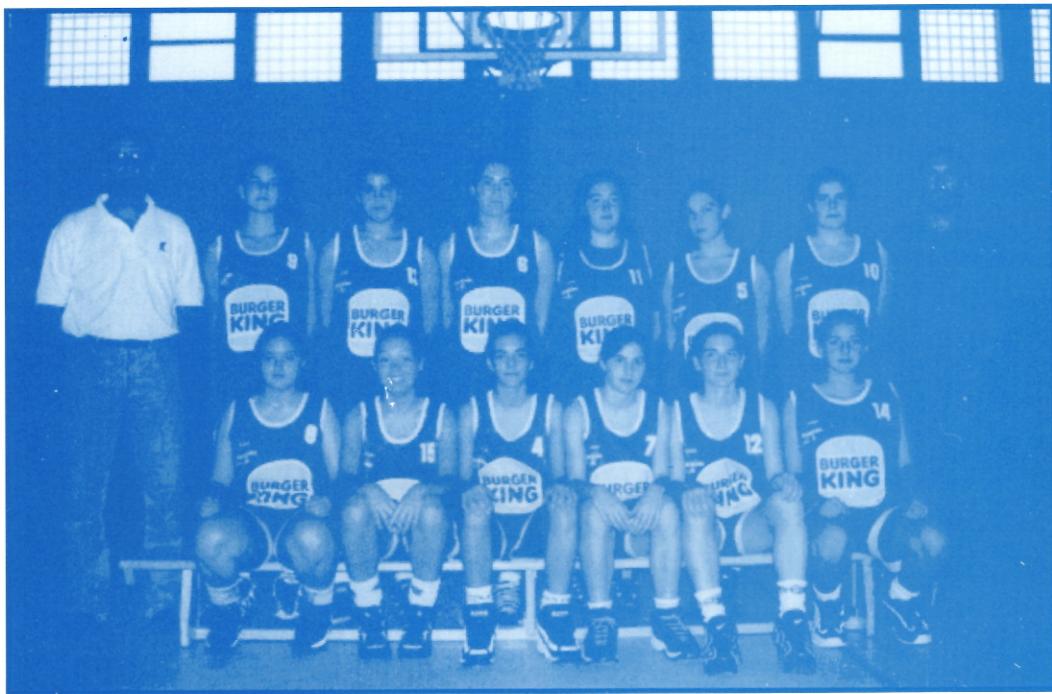
Uno de los favoritos de la categoría, puesto que cuenta con grandes jugadores. Además, es un equipo muy competitivo.

DE PIE: Alejandro Moreno, Jorge García, Juanjo de Prada (delegado), Antonio Florit (entrenador), José Luis Alberola (entrenador), Xavier Ferrer

SENTADOS: Pau Joan Bou, Gabriel Bonet, Albert Vidal, Iván Riutort, Jorge Merino, Jaime Janer, José Luis Bonilla

Los componentes de este equipo luchan, día a día, para obtener buenos resultados en su categoría.

DE PIE: Carlos Ollé (entrenador), Aina Deyà, Patricia Martínez, Mercedes Isern, Magdalena Calafell, Marta Juan, Alicia Ortiz, Bartolomé Juan (delegado)

SENTADAS: Joana Busquets, Jéssica Molina, María Antonia de Ignacio, Virginia Ferreiro, Rosario Busquets, Rosa Alemany.

Estas chicas son las más veteranas del club, y una de sus metas es el entrenar cada día para conseguir buenos resultados.

UNA MUY BUENA NOTICIA: NUESTROS INFANTILES, FEMENINOS Y MASCULINOS, SON
¡CAMPEONES DE BALEARES! ¡ENHORABUENA!

Ha llevado esta sección "ESPIRITU"

**El nostre agraiement
al CONSELL INSULAR,
a "LA CAIXA"
i a l'APA DEL CIDE,
que han fet possible aquesta revista.**

Dibuix de Miguel Bosch (1r E)